

Euroopa Liidu Teataja

L 64

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

49. aastakäik

4. märts 2006

Sisukord

I Aktid, mille avaldamine on kohustuslik

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 336/2006, 15. veebruar 2006, mis käsitleb meresõiduohutuse korraldamise rahvusvahelise koodeksi rakendamist ühenduse piires ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 3051/95 ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/7/EÜ, 15. veebruar 2006, mis käsitleb suplusvee kvaliteedi juhtimist ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 76/160/EMÜ 37
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/11/EÜ, 15. veebruar 2006, teatavate ühenduse veekeskkonda lastavate ohtlike ainete põhjustatava saaste kohta (Kodifitseeritud versioon) ⁽¹⁾ .. 52

II Aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik

Euroopa Parlament ja nõukogu

2006/143/EÜ:

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu soovitus, 15. veebruar 2006, edasise Euroopa koostöö kohta kõrghariduse kvaliteedi tagamisel 60

I

(Aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 336/2006,**15. veebruar 2006,****mis käsitleb meresõiduohutuse korraldamise rahvusvahelise koodeksi rakendamist ühenduse piires ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 3051/95****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 80 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Rahvusvaheline Mereorganisatsioon (IMO) võttis 1993. aastal vastu laevade ohutu eksploateerimise ja reostuse vältimise korraldamise rahvusvahelise koodeksi (edaspidi "ISM-koodeks"). 1994. aasta mais 1974. aasta rahvusvahelisse konventsiooni inimelude ohutusest merel (SOLAS) IX peatüki "Laevade ohutu käitumise korraldamine" lisamisega muutus nimetatud koodeks järk-järgult kohustuslikuks enamikule rahvusvahelisi meresõite tegevatele laevadele.

(2) ISM-koodeksit muudeti IMO 5. detsembri 2000. aasta resolutsiooniga MSC.104(73).

(3) Juhendi administratsioonidele ISM-koodeksi rakendamiseks võttis IMO vastu 23. novembril 1995. aastal resolutsiooniga A.788(19). Seda juhendit muudeti 29. novembril 2001. aastal vastu võetud resolutsiooniga A.913(22).

(4) Nõukogu 8. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 3051/95 ro-ro-tüüpi reisiparvlaevade meresõiduohutuse korralduse kohta ⁽³⁾ muutis 1. juulist 1996 ISM-koodeksi ühenduse tasandil kohustuslikuks kõikidele liikmesriikide sadamate vahel liiklevatele ro-ro-tüüpi reisiparvlaevadele nii kohalikul rannasõidul kui rahvusvahelisel meresõidul ning olenemata nende lipuriigist. See oli esimene samm ISM-koodeksi ühetaolise ja ühtse rakendamise tagamise suunas kõikides liikmesriikides.

(5) 1. juulil 1998. aastal muutus ISM-koodeks SOLASi IX peatüki sätete alusel kohustuslikuks ettevõtjatele, kes käitavad rahvusvahelistel meresõitudel reisilaevu (sh kiirreisilaevu), naftatankereid, kemikaalitankereid, gaasitankereid, puistlastilaevu ja kiirkaubalaevu kogumahutavusega 500 tonni ja rohkem.

(6) 1. juulil 2002. aastal muutus ISM-koodeks kohustuslikuks ettevõtjatele, kes käitavad rahvusvahelisel meresõidul teisi kaubalaevu ja ujuvaid merepuurplatvorme kogumahutavusega 500 tonni ja rohkem.

(7) Inimelude ohutust merel ja keskkonnakaitset on võimalik tõhusalt parandada ISM-koodeksi range ja kohustusliku kohaldamisega.

(8) ISM-koodeksit on soovitatav kohaldada vahetult liikmesriikide lipu all sõitvate laevade suhtes ja lipuriigist olenemata ka laevade suhtes, mis teevad ainult kohalikku rannasõitu või liinivedu liikmesriikide sadamatesse või sadamatest.

⁽¹⁾ ELT C 302, 7.12.2004, lk 20.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2004. aasta arvamus (ELT C 102 E, 28.4.2004, lk 565), nõukogu 18. juuli 2005. aasta ühine seisukoht (ELT C 264 E, 25.10.2005, lk 28) ja Euroopa Parlamendi 13. detsembri 2005. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT L 320, 30.12.1995, lk 14. Määrust on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 2099/2002 (EÜT L 324, 29.11.2002, lk 1).

(9) Vahetult kohalduva uue määruse vastuvõtmine peaks tagama ISM-koodeksi täitmise selliselt, et liikmesriigid võivad ise otsustada koodeksi kohaldamise lipuriigist olenemata laevade suhtes, mida käitatakse vaid sadamalaal.

käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

(10) Sellest tulenevalt tuleks määrus (EÜ) nr 3051/95 kehtetuks tunnistada.

Artikkel 1

(11) Kui liikmesriik leiab, et ettevõtjatel on praktikas raske saavutada ISM-koodeksi A-osa nõuetele vastavust teatud laevade või laevade kategooriate suhtes, mida kasutatakse ainult selle liikmesriigi kohalikul rannasõidul, võivad nad sätete kohaldamisest osaliselt või täielikult loobuda, kui võetakse meetmeid, mis tagavad koodeksi eesmärkide samaväärse saavutamise. Liikmesriik võib selliste laevade ja ettevõtjate jaoks luua alternatiivse tunnistuste väljastamise ja kontrolli korra.

Eesmärk

Käesoleva määruse eesmärk on edendada artikli 3 lõikes 1 osutatud laevade meresõiduohutuse korraldust ja ohutut käitamist, samuti laevade põhjustatud reostuse vältimist, tagades, et neid laevu käitavad ettevõtjad järgivad ISM-koodeksi nõudeid seeläbi, et

(12) Vajalik on arvestada nõukogu 19. juuni 1995. aasta direktiivi 95/21/EÜ, mis käsitleb sadamariigi kontrolli laevanduses ⁽¹⁾.

a) ettevõtjad loovad meresõiduohutuse korralduse süsteemi nii laevadel kui maal ning hoiavad seda asjakohaselt töös ning

(13) Samuti tuleb arvesse võtta nõukogu 22. novembri 1994. aasta direktiivi 94/57/EÜ laevade kontrolli ja ülevaatusega tegelevate organisatsioonide ja veeteede ametite vastavat tegevust käsitlevate ühiste eeskirjade ja standardite kohta, ⁽²⁾ et määratleda tunnustatud organisatsioonid käesoleva määruse tähenduses, ja nõukogu 17. märtsi 1998. aasta direktiivi 98/18/EÜ reisilaevade ohutuseeskirjade ja -nõuete kohta, ⁽³⁾ et kehtestada käesoleva määruse kohaldamisala kohaliku rannasõiduga tegelevate reisilaevade suhtes.

b) lipu- ja sadamariikide administratsioonid kontrollivad seda.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

(14) Kõik II lisa muutmiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽⁴⁾.

1. *ISM-koodeks* – laevade ohutu ekspluateerimise ja reostuse vältimise korraldamise rahvusvaheline koodeks, mis on vastu võetud Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) assamblee 4. novembri 1993. aasta resolutsiooniga A.741 (18), muudetud meresõiduohutuse komitee 5. detsembri 2000. aasta resolutsiooniga MSC.104(73) ja mille ajakohastatud versioon on esitatud käesoleva määruse I lisas;

(15) Kuna liikmesriigid ei saa täiel määral saavutada käesoleva määruse eesmärki, milleks on laevade meresõiduohutuse ja ohutu käitamise edendamine ning laevade põhjustatud reostuse vältimine ning mis on seetõttu paremini saavutatav ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe

2. *tunnustatud organisatsioon* – vastavalt direktiivile 94/57/EÜ tunnustatud isik;

3. *ettevõtja* – laeva omanik või mõni muu organisatsioon või isik, näiteks haldaja või laevapereta laeva prahtija, kes vastutab laevaomaniku asemel laeva käitamise eest ja kes endale sellise vastutuse võtmisel on nõustunud üle võtma kõik ISM-koodeksiga kehtestatud kohustused ja vastutuse;

4. *reisilaev* – laev, sealhulgas kiirlaev, mille pardal on rohkem kui kaksteist reisijat, või reisijate veoks kasutatav allveesõiduk;

⁽¹⁾ EÜT L 157, 7.7.1995, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/84/EÜ (EÜT L 324, 29.11.2002, lk 53).

⁽²⁾ EÜT L 319, 12.12.1994, lk 20. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2002/84/EÜ.

⁽³⁾ EÜT L 144, 15.5.1998, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2003/75/EÜ (ELT L 190, 30.7.2003, lk 6).

⁽⁴⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

5. *reisija* – iga isik, kes ei ole
- kapten või laevapere liige või muu isik, kes töötab ükskõik kellena laeval selle laeva huvides, või
 - alla üheaastane laps;
6. *kiirlaev* – SOLASi ajakohastatud versiooni reeglis X-1/2 määratletud kiirlaev. Kiirreisilaevade suhtes kohaldatakse direktiivi 98/18/EÜ artikli 2 punktis f nimetatud piiranguid;
7. *kaubalaev* – laev, sealhulgas kiirlaev, mis ei ole reisilaev;
8. *rahvusvaheline meresõit* – meresõit liikmesriigi sadamast väljaspool seda liikmesriiki asuvasse sadamasse või vastupidi;
9. *kohalik rannasõit* – meresõit liikmesriigi sadamast samasse või teise sadamasse selle liikmesriigi piires;
10. *regulaarne liinivedu* – järjestikused laevade ülesõidud kahe või enama sama punkti vahel kas
- avaldatud sõiduplaani kohaselt või
 - nii regulaarselt või tihti, et ülesõidud moodustavad süstemaatilise sarja;
11. *ro-ro-tüüpi reisiparvlaev* – meresõitu tegev reisilaev, nagu on määratletud SOLASi ajakohastatud versiooni II-1 peatükis;
12. *reisijate veoks kasutatav allveesõiduk* – reisijateveolaev, mida kasutatakse eeskätt vee all ja mis sõltub pinnalt saadavast toetusest, näiteks pealveelaevalt või kaldal asuvatelt seadmetelt, mis on mõeldud jälgimiseks ja ühe või mitme järgmise toetuse tagamiseks:
- energiavarustus;
 - suruõhuvarustus;
 - päästevahenditega varustamine;
13. *ujuv merepuurplatvorm* – laev, millega saab teha puurimisoperatsioone, et uurida või kasutada merepõhja all olevaid maavarasid, näiteks vedelaid või gaasilisi süsivesinikke, väävlit või soola;
14. *kogumahutavus* – vastavalt 1969. aasta rahvusvahelisele laevade mõõtmise konventsioonile mõõdetud laeva kogumahutavus või, ainult kohalikul rannasõidul kasutatavate laevade puhul, mida ei ole mõõdetud vastavalt nimetatud konventsioonile, vastavalt laevade mahutavuse mõõtmise siseriiklike eeskirjadele mõõdetud laeva kogumahutavus.

Artikkel 3

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse järgmist tüüpi laevade ja neid käitavate ettevõtjate suhtes:

- kaubalaevad ja reisilaevad, mis sõidavad liikmesriigi lipu all ja teevad rahvusvahelist meresõitu;
- kaubalaevad ja reisilaevad, mis tegelevad ainult kohaliku rannasõiduga, olenemata nende lipuriigist;
- kaubalaevad ja reisilaevad, mis teevad regulaarseid liinivedusid liikmesriikide sadamate vahel, olenemata nende lipuriigist;
- ujuvad merepuurplatvormid, mis tegutsevad liikmesriigi võimupiirides.

2. Määrust ei kohaldata järgmist tüüpi laevade ja neid käitavate ettevõtjate suhtes:

- sõjalaevad ja sõjaväe-transpordilaevad ning muud laevad, mis kuuluvad liikmesriigile või mida käitab liikmesriik ja mida kasutatakse ainult riiklikel mitteärilistel eesmärkidel;
- mehaanilise jõuajamita laevad, primitiivse konstruktsiooniga puidust laevad, lõbusõidujahid ja -väikelaevad, välja arvatud juhul, kui need on mehitatud või mehitatakse laevaperega ning veavad ärilistel eesmärkidel üle 12 reisija;
- kalalaevad;
- kaubalaevad ja ujuvad merepuurplatvormid kogumahutavusega alla 500 tonni;
- reisilaevad, välja arvatud ro-ro-tüüpi reisiparvlaevad, direktiivi 98/18/EÜ artiklis 4 määratletud C- ja D-klassi merepiirkondades.

Artikkel 4**Vastavus**

Liikmesriigid tagavad, et kõik käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvaid laevu käitavad ettevõtjad vastavad käesoleva määruse sätetele.

Artikkel 5**Meresõiduohutuse korraldamise nõuded**

Artikli 3 lõikes 1 nimetatud laevad ja neid käitavad ettevõtjad peavad vastama ISM-koodeksi A-osa nõuetele.

Artikkel 6**Tunnistuste väljastamine ja kontrollimine**

Tunnistuse väljastamisel ja kontrollimisel järgivad liikmesriigid ISM-koodeksi B-osa sätteid.

Artikkel 7**Erand**

1. Juhul kui liikmesriik leiab, et ettevõtjatel on praktikas raske saavutada ISM-koodeksi A-osa lõigete 6, 7, 9, 11 ja 12 nõuetele vastavust teatud laevade või laevade kategooriate suhtes, mida kasutatakse ainult selle liikmesriigi kohalikul rannasõidul, võivad nad nende sätetest osaliselt või täielikult kõrvale kalduda, võttes meetmed, mis tagavad koodeksi eesmärkide samaväärse saavutamise.

2. Liikmesriik võib kehtestada alternatiivse tunnistuste väljastamise ja kontrolli korra nende laevade ja ettevõtjate jaoks, kellele on võimaldatud lõike 1 kohane erand, juhul kui ta leiab, et praktikas on artiklis 6 sätestatud nõudeid raske kohaldada.

3. Lõikes 1 ja vajaduse korral lõikes 2 nimetatud asjaolude puhul rakendatakse järgmist korda:

a) asjaomane liikmesriik teavitab komisjoni eranditest ja meetmetest, mida kavatakse vastu võtta;

b) kui kuue kuu jooksul pärast teatamist otsustatakse artikli 12 lõikes 2 osutatud korras, et ettepanud erand ei ole õigustatud või et meetmed ei ole piisavad, nõutakse kõnealuselt liikmesriigilt ettepanud sätete muutmist või nende sätete vastu võtmata jätmist;

c) nimetatud liikmesriik avalikustab kõik vastuvõetud meetmed koos otseviitega lõikele 1 ja vajaduse korral lõikele 2.

4. Lõike 1 ja vajaduse korral lõike 2 alusel tehtud erandite alusel väljastab asjaomane liikmesriik II lisa B-osa punkti 5 teise lõigu kohase tunnistuse, milles näidatakse rakendatud tööpiirangud.

Artikkel 8**Tunnistuste kehtivus, aktsepteerimine ja tunnustamine**

1. Vastavuse tunnistus kehtib kuni viis aastat alates selle väljastamise kuupäevast. Meresõiduohutuse korraldamise tunnistus kehtib kuni viis aastat alates selle väljastamise kuupäevast.

2. Vastavuse tunnistuse ja meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse uuendamisel kohaldatakse ISM-koodeksi B-osa asjakohaseid sätteid.

3. Liikmesriigid aktsepteerivad teise liikmesriigi administratsioonide poolt või tunnustatud organisatsiooni poolt nende nimel väljastatud vastavuse tunnistusi, ajutisi vastavuse tunnistusi, meresõiduohutuse korraldamise tunnistusi ja ajutisi meresõiduohutuse korraldamise tunnistusi.

4. Liikmesriigid aktsepteerivad kolmandate riikide administratsioonide poolt või nende nimel väljastatud vastavuse tunnistusi, ajutisi vastavuse tunnistusi, meresõiduohutuse korraldamise tunnistusi ja ajutisi meresõiduohutuse korraldamise tunnistusi.

Liinivedusid tegevatele laevadele kolmandate riikide nimel väljastatud vastavuse tunnistuste, ajutiste vastavuse tunnistuste, meresõiduohutuse korraldamise tunnistuste, ajutiste meresõiduohutuse korraldamise tunnistuste vastavust ISM-koodeksile kontrollitakse siiski asjaomase liikmesriigi või asjaomaste liikmesriikide poolt või nimel asjakohaste vahenditega, välja arvatud juhul, kui need on väljastanud liikmesriigi administratsioon või tunnustatud organisatsioon.

Artikkel 9**Sanktsioonid**

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad sanktsioonide kohta, mida kohaldatakse käesoleva määruse rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Sanktsioonid peavad olema efektiivsed, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 10**Aruandlus**

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga kahe aasta järel aruande käesoleva määruse rakendamise kohta.
2. Komisjon kehtestab artikli 12 lõikes 2 osutatud korras ühtlustatud näidisvormi vastavate aruannete jaoks.
3. Komisjon koostab Euroopa Meresõiduohutuse Ameti abiga kuue kuu jooksul pärast liikmesriikidelt vastavate aruannete saamist konsolideeritud aruande käesoleva määruse rakendamise kohta, vajaduse korral koos ettepanekutega vajalike meetmete võtmiseks. Aruanne esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Artikkel 11**Muudatused**

1. ISM-koodeksis tehtud muudatused võib käesoleva määruse reguleerimisalast välja jätta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2099/2002 (millega asutatakse laevade põhjustatud merereostuse vältimise ja meresõiduohutuse komitee (COSS) ning muudetakse määrusi, mis käsitlevad laevade põhjustatud merereostuse vältimist ja meresõiduohutust) ⁽¹⁾ artikli 5 alusel.
2. II lisa muudetakse artikli 12 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 12**Komitee**

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 2099/2002 artikli 3 alusel loodud laevade põhjustatud merereostuse vältimise ja meresõiduohutuse komitee (COSS).

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse ka artikli 8 sätteid.

Tähtjaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kaks kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 13**Kehtetuks tunnistamine**

1. Nõukogu määrus (EÜ) nr 3051/95 tunnistatakse kehtetuks alates 24. märtsist 2006.
2. Enne 24. märtsi 2006 väljastatud vastavuse tunnistused, ajutised vastavuse tunnistused, meresõiduohutuse korraldamise tunnistused ja ajutised meresõiduohutuse korraldamise tunnistused jäävad kehtima kuni nende kehtivusaja lõpuni või kuni nende järgmise kinnitamiseni.

Artikkel 14**Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnenandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Kauba- ja reisilaevade suhtes, mis ei pea juba vastama ISM-koodeksile, kohaldatakse seda määrust alates 24. märtsist 2008.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 15. veebruar 2006

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja
H. WINKLER

⁽¹⁾ EÜT L 324, 29.11.2002, lk 1. Määrust on muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 415/2004 (ELT L 68, 6.3.2004, lk 10).

*I LISA***Laevade ohutu ekspluateerimise ja reostuse vältimise korraldamise rahvusvaheline koodeks
(meresõiduohutuse korraldamise rahvusvaheline koodeks (ISM-koodeks))****A-osa – Rakendamine**

1. Üldsätted
 - 1.1. Mõisted
 - 1.2. Eesmärgid
 - 1.3. Kohaldamine
 - 1.4. Meresõiduohutuse korraldamise süsteemi (SMS) rakendamise nõuded
2. Ohutuse ja keskkonnakaitse põhimõtted
3. Ettevõtja vastutus ja pädevus
4. Ametisse nimetatud isik(ud)
5. Kapteni vastutus ja pädevus
6. Vahendid ja personal
7. Kavade väljatöötamine laeva pardatoimingute jaoks
8. Hädaolukorraks valmisolek
9. Nõuetele mittevastavustest, õnnetustest ja ohtlikest olukordadest teatamine ning nende olukordade analüüs
10. Laeva ja seadmete hooldus
11. Dokumendid
12. Ettevõtjapoolne kontroll, järelevalve ja hindamine

B-osa – Tunnistuste väljastamine ja kontrollimine

13. Tunnistuste väljastamine ja perioodiline kontrollimine
14. Ajutiste tunnistuste väljastamine
15. Kontrollimine
16. Tunnistuste vormid

**LAEVADE OHUTU EKSPLUATEERIMISE JA REOSTUSE VÄLTIMISE KORRALDAMISE
RAHVUSVAHELINE KOODEKS**
(MERESÕIDUOHUTUSE KORRALDAMISE RAHVUSVAHELINE KOODEKS (ISM-KOODEKS))

A-OSA – RAKENDAMINE

1. **Üldsätted**

1.1. *Mõisted*

Käesoleva koodeksi A- ja B-osas kasutatakse järgmisi mõisteid.

- 1.1.1. *Meresõiduohutuse korraldamise rahvusvaheline koodeks (ISM-koodeks)* – laevade ohutu ekspluateerimise ja reostuse vältimise korraldamise rahvusvaheline koodeks, nagu selle on vastu võtnud assamblee ja mida võib muuta Rahvusvaheline Mereorganisatsioon.
- 1.1.2. *Ettevõtja* – laeva omanik või mõni muu organisatsioon või isik, näiteks haldaja või laevapereta laeva prahtija, kes vastutab laevaomaniku asemel laeva käitamise eest ja kes endale sellise vastutuse võtmisel on nõustunud üle võtma kõik ISM-koodeksiga kehtestatud kohustused ja vastutuse.
- 1.1.3. *Administratsioon* – selle riigi valitsus, mille lipu all on laeval õigus sõita.
- 1.1.4. *Meresõiduohutuse korraldamise süsteem* – korrastatud ja dokumenteeritud süsteem, mis võimaldab ettevõtja personalil tõhusalt rakendada ettevõtja ohutus- ja keskkonnakaitse põhimõtteid.
- 1.1.5. *Vastavuse tunnistus* – käesoleva koodeksi nõuetele vastavale ettevõtjale antud dokument.
- 1.1.6. *Meresõiduohutuse korraldamise tunnistus* – laevale antud dokument, mis näitab, et ettevõtja ja tema laeva juhtkond tegutsevad vastavalt heaks kiidetud meresõiduohutuse korraldamise süsteemile.
- 1.1.7. *Objektiivsed tõendid* – vaatlemisel, mõõtmisel või katsetamisel põhinev ja tõendatav ohutuse või mõne meresõiduohutuse korraldamise süsteemi osa olemasolu ja rakendamist käsitlev kvantitatiivne või kvalitatiivne informatsioon, dokumentatsioon või tuvastatud asjaolu.
- 1.1.8. *Märkus* – meresõiduohutuse korraldamise auditi käigus tuvastatud asjaolud, mida kinnitavad objektiivsed tõendid.
- 1.1.9. *Mittevastavus* – vaadeldud olukord, kus objektiivsed tõendid viitavad kindlaksmääratud nõuete mittemäitmisele.
- 1.1.10. *Suur mittevastavus* – tuvastatav kõrvalekalle, mis kujutab endast tõsist ohtu personalile, laevale või keskkonnale ning mis nõuab puuduste viivitamatut kõrvaldamist ning mis võib seisneda käesoleva koodeksi nõuete ebaefektiivses ja mittesüsteematises täitmises.
- 1.1.11. *Aastapäev* – iga aasta kuupäev ja kuu, mis vastab kõnealuse dokumendi või tunnistuse kehtivuse lõppkuupäevale.
- 1.1.12. *Konventsioon* – muudetud 1974. aasta rahvusvaheline konventsioon inimeste ohutusest merel.

1.2. Eesmärgid

1.2.1. Käesoleva koodeksi eesmärk on meresõiduohutuse tagamine, inimvigastuste ja inimeste kaotuse tõkestamine ning keskkonna (eelkõige merekeskkonna) ja vara kahjustamise vältimine.

1.2.2. Ettevõtja meresõiduohutuse korraldamise eesmärkide hulka kuulub muu hulgas

1.2.2.1. laeva ohutu käitamine ja töökeskkonna ohutuse tagamine;

1.2.2.2. kaitseabinõude kehtestamine kõikide tuntud riskide vastu ja

1.2.2.3. kaldapersonali ja laevapere meresõiduohutusosalaste oskuste pidev parandamine, kaasa arvatud ettevalmistus hädaolukorraks nii ohutuse kui ka keskkonnakaitse alal.

1.2.3. Meresõiduohutuse korraldamise süsteem peaks tagama

1.2.3.1. kohustuslike eeskirjade ja õigusaktide järgimise ja

1.2.3.2. Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni, administratsioonide, klassifikatsiooniühingute ning laevaehitus- ja laevaremonditööstuse poolt kohaldamiseks soovitatud koodeksite, juhiste ja standardite arvesse võtmise.

1.3. Kohaldamine

Käesoleva koodeksi nõudeid võib kohaldada kõikide laevade suhtes.

1.4. Meresõiduohutuse korraldamise süsteemi (SMS) rakendamise nõuded

Iga ettevõtja töötab välja, evitab ja hoiab töös meresõiduohutuse korraldamise süsteemi (SMS), mis sisaldab järgmisi rakendusnõudeid:

1.4.1. ohutus- ja keskkonnakaitse põhimõtted;

1.4.2. juhised ja menetlused laevade ohutu käitamise ning keskkonnakaitse tagamiseks kooskõlas asjakohaste rahvusvaheliste ja lipuriigi õigusaktidega;

1.4.3. pädevuse määratlemine ja teabevahetuse kanalite määramine kaldapersonali ja laevapersonali vahel ja seas;

1.4.4. õnnetustest ja käesoleva koodeksi sätetele mittevastavustest teatamise kord;

1.4.5. hädaolukordadeks valmistumise ja nendele reageerimise kord ja

1.4.6. sisekontrolli ja juhtimisstruktuuri hindamise kord.

2. Ohutus- ja keskkonnakaitse põhimõtted

2.1. Ettevõtja kehtestab ohutus- ja keskkonnakaitse põhimõtted, kus kirjeldatakse, kuidas saavutatakse punktis 1.2 loetletud eesmärgid.

2.2. Ettevõtja tagab, et kõnealuseid põhimõtteid rakendatakse ja neist peetakse kinni kõikidel tasanditel nii ettevõtja kaldastruktuurides kui ka laeval.

3. Ettevõtja vastutus ja pädevus

- 3.1. Kui laeva käitamise eest vastutav isik ei ole laeva omanik, peab omanik administratsioonile teatama selle isiku täieliku nime ja muud andmed.
- 3.2. Ettevõtja määrab kindlaks ja dokumenteerib kõikide ohutusega ja reostuse vältimisega seotud ja seda mõjutavat tööd korraldavate, teostavate või kontrollivate isikute vastutuse, pädevuse ja vastastikused suhted.
- 3.3. Ettevõtja vastutab selle eest, et ametisse nimetatud isikule või isikutele oleksid tagatud nende kohustuste täitmiseks vajalikud vahendid ja kaldastruktuuride toetus.

4. Ametisse nimetatud isik(ud)

Iga laeva ohutu käitamise ning ettevõtja ja laevapere vahelise side tagamiseks nimetab iga ettevõtja vastavalt vajadusele kaldal ametisse isiku või isikud, kellel on otseühendus kõrgeima juhtkonnaga. Ametisse nimetatud isiku või isikute vastutus ja pädevus hõlmavad laeva käitamise ohutusega ja reostuse vältimisega seotud aspektide jälgimist ning selle tagamist, et vajaduse korral oleksid rakendatavad nõuetekohased vahendid ja kaldapoolne toetus.

5. Kapteni vastutus ja pädevus

- 5.1. Ettevõtja määratleb ja dokumenteerib selgelt kapteni vastutuse alljärgnevas:
 - 5.1.1. ettevõtja ohutus- ja keskkonnakaitse põhimõtete rakendamine;
 - 5.1.2. laevapere motiveerimine nimetatud põhimõtete järgimisel;
 - 5.1.3. asjassepuutuvate korralduste ja juhiste andmine selgel ja arusaadaval viisil;
 - 5.1.4. kontroll kindlaksmääratud nõuete täitmise üle ja
 - 5.1.5. meresõiduohutuse korraldamise süsteemi (SMS) kontrollimine ja selle puudustest kaldajuhtkonnale teatamine.
- 5.2. Ettevõtja tagab, et laeva pardal kasutatava SMSi põhimõtetes oleks selgesti väljendatud kapteni pädevus. Ettevõtja peab SMSis sätestama, et kaptenil on ülimuslik pädevus ja vastutus otsuste tegemisel ohutusega ja merereostuse vältimisega seotud küsimustes ning vajaduse korral ettevõtjalt abi nõudmisel.

6. Vahendid ja personal

- 6.1. Ettevõtja tagab, et kapten
 - 6.1.1. omab laeva juhtimiseks nõutavat kvalifikatsiooni;
 - 6.1.2. tunneb igati ettevõtja meresõiduohutuse korraldamise süsteemi ja
 - 6.1.3. saab vajaliku toetuse kapteni kohustuste turvaliseks täitmiseks.
- 6.2. Ettevõtja tagab, et iga laev on mehitatud vastavalt riiklikele ja rahvusvahelistele nõuetele kvalifitseeritud, diplomeeritud ja meditsiiniliselt sobivate laevapere liikmetega.

- 6.3. Ettevõtja kehtestab menetlused, mille kohaselt tutvustatakse uuele personalile ning ohutuse ja keskkonnakaitsega seotud uutele ametikohustustele üle viidud personalile asjakohaselt nende kohustusi.

Juhised, mis tuleb anda enne mereleminekut, tuleb kindlaks määrata, dokumenteerida ja teatavaks teha.

- 6.4. Ettevõtja peab tagama, et kogu ettevõtja SMSiga seotud personal mõistaks piisavalt asjakohaseid reegleid, eeskirju, koodekseid ja juhiseid.
- 6.5. Ettevõtja peab kehtestama ja töös hoidma menetlused selgitamaks välja mis tahes väljaõppe vajaduse, mis on nõutav SMSi toetamiseks, ja tagama, et kogu asjassepuutuv personal saaks vastava väljaõppe.
- 6.6. Ettevõtja peab kehtestama menetlused laevapere liikmete asjakohaseks teavitamiseks SMSist töökeeles või nendele arusaadavas muus keeles.
- 6.7. Ettevõtja peab tagama, et laevapere liikmed on võimelised tulemuslikult suhtlema, täites SMSiga seonduvaid kohustusi.

7. **Tegevuskavade väljatöötamine laeva pardatoimingute jaoks**

Ettevõtja peab laeva ohutusega ja reostuse vältimisega seotud oluliste pardatoimingute jaoks kehtestama tegevuskavade ja juhendite, sealhulgas vajaduse korral kontrollküsimustike väljatöötamise korra. Sellega seotud erinevad ülesanded tuleb määratleda ning määrata need täitmiseks kvalifitseeritud personalile.

8. **Hädaolukorrale valmisolek**

- 8.1. Ettevõtja kehtestab menetlused laevapardal tekkida võivate hädaolukordade väljaselgitamiseks, kirjeldamiseks ja neile reageerimiseks.
- 8.2. Ettevõtja kehtestab praktiliste ja teoreetiliste harjutuste programmi hädaolukorras tegutsemise ettevalmistamiseks.
- 8.3. SMSis peab ette nägema meetmed, mis tagavad, et ettevõtja organisatsioon on võimeline tema laevadega seotud ohtudele, õnnetustele ja hädaolukordadele igal ajal reageerima.

9. **Nõuetele mittevastavustest, õnnetustest ja ohtlikest olukordadest teatamine ja nende olukordade analüüs**

- 9.1. SMS peab sisaldama protseduure, et tagada ettevõtjale mittevastavustest, õnnetustest ja ohtlikest olukordadest teatamine ning asjakohane juurdlus ja analüüs eesmärgiga parandada ohutust ja vältida merereostust.
- 9.2. Ettevõtja kehtestab parandusmeetmete rakendamise menetlused.

10. **Laeva ja seadmete hooldus**

- 10.1. Ettevõtja kehtestab menetlused, millega tagatakse laeva hooldus vastavuses asjakohaste eeskirjade ja reeglite sätetega ning ettevõtja poolt kehtestatavate mis tahes lisanõuetega.
- 10.2. Nende nõuete täitmiseks ettevõtja tagab, et
- 10.2.1. sobivate ajavahemike järel toimuvad kontrollid;
- 10.2.2. mis tahes nõuete mittevastavusest teatatakse koos selle võimaliku põhjusega, kui see on teada;

10.2.3. võetakse asjakohaseid parandusmeetmeid ja

10.2.4. andmed nimetatud tegevuse kohta säilitatakse.

10.3. Ettevõtja töötab SMSis välja menetlused, mille alusel määratakse kindlaks seadmed ja tehnilised süsteemid, mille ootamatu rike töös võib põhjustada ohtlikke olukordi. SMS sisaldab erimeetmeid, mille ülesandeks on parandada nimetatud seadmete või süsteemide töökindlust. Nende meetmete hulka kuulub valvesüsteemide ja mitte pidevalt töös olevate seadmete või tehniliste süsteemide regulaarne kontroll.

10.4. Punktis 10.2 nimetatud kontrollid ja punktis 10.3 nimetatud meetmed on integreeritud laeva tavapärasesse ekspluatatsiooni/rutiini.

11. Dokumendid

11.1. Ettevõtja kehtestab ja hoiab töös menetluskorra kõikide SMSiga seotud dokumentide ja andmete kontrollimiseks.

11.2. Ettevõtja tagab, et

11.2.1. kehtivad dokumendid oleksid kättesaadavad kõikides asjassepuutuvates kohtades;

11.2.2. dokumentides tehtud muudatused vaatab üle ja kiidab heaks selleks volitatud personal ja

11.2.3. aegunud dokumendid likvideeritakse viivitamatult.

11.3. SMSi kirjeldamiseks ja rakendamiseks kasutatavaid dokumente võib nimetada "meresõiduohutuse korraldamise käsiraamatuks". Dokumentatsioon säilitatakse ettevõtja poolt kõige efektiivsemaks peetaval viisil. Iga laeva pardal hoitakse selle laevaga seotud dokumentatsiooni.

12. Ettevõtjapoolne järelevalve, kontroll ja hindamine

12.1. Ettevõtja peab läbi viima meresõiduohutuse siseauditeid, et kindlaks teha, kas ohutusmeetmed ja reostuse vältimise meetmed on kooskõlas SMSiga.

12.2. Ettevõtja peab enda kehtestatud korras perioodiliselt hindama SMSi tõhusust ja vajaduse korral seal muudatusi tegema.

12.3. Auditeid ja neile järgneda võivaid puuduste kõrvaldamise toiminguid tuleb teha vastavalt kirjalikult kindlaks määratud menetlustele.

12.4. Auditeid tegev personal peab olema auditeeritavas valdkonnas sõltumatu, välja arvatud juhul, kui see osutub ettevõtja suuruse ja iseloomu tõttu võimatuks.

12.5. Auditite ja hindamiste tulemused tuleb teatada kogu kõnealuse valdkonna eest vastutavale personalile.

12.6. Kõnealuse valdkonna eest vastutavad juhtkonna liikmed peavad õigeaegselt kõrvaldama täheldatud puudused.

B-OSA – TUNNISTUSTE VÄLJASTAMINE JA KONTROLLIMINE

13. Tunnistuste väljastamine ja perioodiline kontrollimine

- 13.1. Laeva peab käitama ettevõtja, kellele on asjassepuutuva laeva kohta väljastatud vastavuse tunnistus või ajutine vastavuse tunnistus kooskõlas punktiga 14.1.
- 13.2. Vastavuse tunnistuse peab väljastama administratsioon, administratsiooni poolt tunnustatud organisatsioon või administratsiooni palvel mõni teine konventsiooni lepinguosaline valitsus igale ettevõtjale, kes vastab käesoleva koodeksi nõuetele, administratsiooni poolt kindlaks määratud perioodiks, mis ei tohiks olla pikem kui viis aastat. Seda tunnistust aktsepteeritakse tõendina selle kohta, et ettevõtja on suuteline täitma käesoleva koodeksi nõudeid.
- 13.3. Vastavuse tunnistus kehtib ainult tunnistuses selgesõnaliselt nimetatud laevatüüpide suhtes. Nimetada saab ainult neid laevatüüpe, millel põhines esialgne kontrollimine. Muid laevatüüpe tohib lisada ainult pärast seda, kui on kontrollitud, et ettevõtja suudab täita sellistele laevatüüpidele kohaldatavaid käesoleva koodeksi nõudeid. Käesolevas kontekstis on laevatüübid nimetatud konventsiooni reeglis IX/1.
- 13.4. Vastavuse tunnistuse kehtivus peab olema allutatud iga-aastasele kontrollile administratsiooni või administratsiooni poolt tunnustatud organisatsiooni või administratsiooni palvel mõne teise konventsiooni lepinguosalise valitsuse poolt kolme kuu jooksul enne või pärast aastapäeva.
- 13.5. Administratsioon või administratsiooni palvel tunnistuse väljastanud lepinguosaline valitsus peab vastavuse tunnistuse kehtetuks tunnistama, kui punktis 13.4 nõutavat iga-aastast kontrolli ei taotleta või kui on leitud tõendeid oluliste mittevastavuste kohta käesoleva koodeksiga.
- 13.5.1. Kui vastavuse tunnistus kehtetuks tunnistatakse, tuleb kehtetuks tunnistada ka kõik sellega seotud meresõiduohutuse korraldamise tunnistused ja/või ajutised meresõiduohutuse korraldamise tunnistused.
- 13.6. Vastavuse tunnistuse koopiat tuleb säilitada laeva pardal, et laeva kapten saaks nõudmise korral selle esitada kontrollimiseks administratsioonile või administratsiooni poolt tunnustatud organisatsioonile või konventsiooni reeglis IX/6.2 nimetatud kontrollimise eesmärgil. Tunnistuse koopia kinnitamine ega tõestamine ei ole nõutav.
- 13.7. Meresõiduohutuse korraldamise tunnistus väljastatakse laevale perioodiks, mis ei ole pikem kui viis aastat, administratsiooni, administratsiooni poolt tunnustatud organisatsiooni või administratsiooni palvel mõne teise lepinguosalise valitsuse poolt. Meresõiduohutuse korraldamise tunnistus väljastatakse pärast seda, kui on tõendatud, et ettevõtja ja tema laeva juhtkond tegutsevad kooskõlas kinnitatud meresõiduohutuse korraldamise süsteemiga. Seda tunnistust tuleb käsitada tõendina selle kohta, et laev täidab käesoleva koodeksi nõudeid.
- 13.8. Meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse kehtivus peab olema allutatud vähemalt ühele vahekontrollile, mille viib läbi administratsioon või administratsiooni poolt tunnustatud organisatsioon või administratsiooni palvel mõni teine konventsiooni lepinguosaline valitsus. Kui teostatakse ainult üks vahekontroll ja meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse kehtivusaeg on viis aastat, siis peab kontroll leidma aset meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse teise ja kolmanda aastapäeva vahel.
- 13.9. Lisaks lõike 13.5.1 nõuetele peab administratsioon või administratsiooni palvel tunnistuse väljastanud lepinguosaline valitsus meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse kehtetuks tunnistama, kui punktis 13.8 nõutavat vahepealset kontrollimist ei taotleta või kui on leitud tõendeid oluliste mittevastavuste kohta käesoleva koodeksiga.
- 13.10. Kui tunnistuste uuendamisega seotud kontroll on tehtud vähem kui kolm kuud enne olemasoleva vastavuse tunnistuse või meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse aegumise kuupäeva, kehtib uus vastavuse tunnistus või meresõiduohutuse korraldamise tunnistus, olenemata lõigete 13.2 ja 13.7 nõuetest, tunnistuse uuendamise kontrollimise kuupäevast alates ja mitte kauem kui viis aastat olemasoleva vastavuse tunnistuse või meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse aegumise kuupäevast.

- 13.11. Kui tunnistuste uuendamise seotud kontroll on tehtud rohkem kui kolm kuud enne olemasoleva vastavuse tunnistuse või meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse aegumise kuupäeva, kehtib uus vastavuse tunnistus või meresõiduohutuse korraldamise tunnistus mitte kauem kui viis aastat uuendamise kontrolli lõpetamise kuupäevast.

14. Ajutiste tunnistuste väljastamine

- 14.1. Käesoleva koodeksi esialgse rakendamise hõlbustamiseks võib väljastada ajutise vastavuse tunnistuse, kui

1. ettevõtja on alles asutatud või
2. olemasolevale ajutisele vastavuse tunnistusele lisatakse uusi laevatüüpe pärast seda, kui on tõendatud, et ettevõtjal on meresõiduohutuse korraldamise süsteem, mis vastab käesoleva koodeksi punkti 1.2.3 eesmärkidele, tingimusel, et ettevõtja näitab ette tegevuskavad käesoleva koodeksi kõikidele nõuetele vastava meresõiduohutuse korraldamise süsteemi rakendamiseks ajutise vastavuse tunnistuse kehtivusaja jooksul. Sellise ajutise vastavuse tunnistuse väljastab administratsioon, administratsiooni poolt tunnustatud organisatsioon või administratsiooni palvel mõni teine lepinguosaline valitsus perioodiks, mis ei ole pikem kui 12 kuud. Ajutise vastavuse tunnistuse koopiat tuleb säilitada laeva pardal, et laeva kapten saaks selle nõudmise korral esitada kontrollimiseks administratsioonile või administratsiooni poolt tunnustatud organisatsioonile või konventsiooni reeglis IX/6.2 nimetatud kontrollimise eesmärgil. Tunnistuse koopia kinnitamine ega tõestamine ei ole nõutav.

- 14.2. Ajutise meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse võib väljastada

1. uutele laevadele kättetoimetamisel;
2. kui ettevõtja võtab endale vastutuse laeva käitamise eest, mis on selle ettevõtja jaoks uus, või
3. kui laev vahetab lippu.

Selline ajutine meresõiduohutuse korraldamise tunnistus väljastatakse mitte rohkem kui 6-kuuliseks perioodiks administratsiooni, administratsiooni poolt tunnustatud organisatsiooni või administratsiooni palvel mõne teise lepinguosalise valitsuse poolt.

- 14.3. Administratsioon, administratsiooni poolt tunnustatud organisatsioon või administratsiooni palvel mõni teine lepinguosaline valitsus võib erijuhtudel pikendada ajutise meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse kehtivust edasiseks perioodiks, mis ei tohiks ületada 6 kuud aegumiskuupäevast.

- 14.4. Ajutise meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse võib väljastada pärast seda, kui on kontrollitud, et

1. vastavuse tunnistus või ajutine vastavuse tunnistus kehtib asjassepuutuva laeva suhtes;
2. ettevõtja poolt asjassepuutuvale laevale ette nähtud meresõiduohutuse korraldamise süsteem sisaldab käesoleva koodeksi võtmeelemente ja et seda on hinnatud sisekontrolli käigus vastavuse tunnistuse väljastamise jaoks või demonstreeritud ajutise vastavuse tunnistuse väljastamiseks;
3. ettevõtja on kavandanud laeva auditeerimise kolme kuu jooksul;
4. kapteni ja laeva tegevuse eest vastutavad isikud on kursis meresõiduohutuse korraldamise süsteemiga ning selle rakendamiseks kavandatud korraga;
5. oluliseks tunnistatud juhised on antud enne merele minekut ja
6. asjakohane informatsioon meresõiduohutuse korraldamise süsteemi kohta on antud laeva personali töökeeles või neile arusaadavates keeltes.

15. Kontrollimine

- 15.1. Kõik käesoleva koodeksi sätete alusel nõutavad kontrollid tuleb teostada administratsioonile vastuvõetavas korras, võttes arvesse Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni väljatöötatud suuniseid ⁽¹⁾.

16. Tunnistuste vormid

- 16.1. Vastavuse tunnistus, meresõiduohutuse korraldamise tunnistus, ajutine vastavuse tunnistus ja ajutine meresõiduohutuse korraldamise tunnistus peavad olema koostatud vormis, mis vastavad käesoleva koodeksi liites toodud näidistele. Kui kasutatavaks keeleks ei ole ei inglise ega prantsuse keel, peab tekst sisaldama tõlget ühte nendest keeltest.
- 16.2. Lisaks punkti 13.3 nõuetele võib kinnitada laevatüübid, mis on näidatud vastavuse tunnistusel või ajutisel vastavuse tunnistusel, et kajastada mis tahes piiranguid laevade käitamises, mis on kirjeldatud meresõiduohutuse korraldamise süsteemis.

⁽¹⁾ Vt muudetud juhendit administratsioonidele meresõiduohutuse korraldamise (ISM) rahvusvahelise koodeksi rakendamiseks, mille Rahvusvaheline Mereorganisatsioon võttis vastu resolutsiooniga A.913(22).

Liide

Vastavuse tunnistuse, meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse, ajutise vastavuse tunnistuse ja ajutise meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse vormid**VASTAVUSE TUNNISTUS**

(ametlik pitser) / (riik)

Tunnistuse nr

Välja antud vastavalt muudetud 1974. aasta

RAHVUSVAHELISE KONVENTSIOONI INIMELUDE OHUTUSEST MEREL sätetele.

valitsuse nimel

(riigi nimi)

välja andnud

(volitatud isik või organisatsioon)

Ettevõtja nimi ja aadress:

.....

.....

(vaata ISM-koodeksi punkti 1.1.2)

KÄESOLEVAGA TÕENDATAKSE, ET ettevõtja meresõiduohutuse korraldamise süsteem on auditeeritud ja et see vastab laevade ohutu eksploateerimise ja reostuse vältimise korraldamise rahvusvahelise koodeksi (ISM-koodeksi) nõuetele allpool loetletud laevatüüpide puhul (mittevajalik maha tõmmata):

Reisilaev

Kiirreisilaev

Kiirkaubalaev

Puistlastilaev

Naftatanker

Kemikaalitanker

Gaasitanker

Ujuv merepuurplatvorm

Muu kaubalaev

Käesolev vastavuse tunnistus kehtib kuni tingimusel, et toimub perioodiline kontroll.

Välja antud

(tunnistuse väljaandmise koht)

Väljaandmise kuupäev:

.....

(tunnistuse välja andnud nõuetekohaselt volitatud ametiisiku allkiri)

(välja andnud asutuse pitser või tempel)

Tunnistuse nr

IGA-AASTASE KONTROLLI KINNITAMINE

KÄESOLEVAGA TÕENDATAKSE, et perioodilisel kontrollimisel vastavalt konventsiooni reeglile IX/6.1 ja ISM-koodeksi punktile 13.4 leiti, et meresõiduohutuse korraldamise süsteem vastab ISM-koodeksi nõuetele.

ESIMENE IGA-AASTANE KONTROLL

Allkiri:

(volitatud ametniku allkiri)

Koht:

Kuupäev:

TEINE IGA-AASTANE KONTROLL

Allkiri:

(volitatud ametniku allkiri)

Koht:

Kuupäev:

KOLMAS IGA-AASTANE KONTROLL

Allkiri:

(volitatud ametniku allkiri)

Koht:

Kuupäev:

NELJAS IGA-AASTANE KONTROLL

Allkiri:

(volitatud ametniku allkiri)

Koht:

Kuupäev:

MERESÕIDUOHUTUSE KORRALDAMISE TUNNISTUS

(ametlik pitser) / (riik)

Tunnistuse nr

Välja antud

vastavalt muudetud 1974. aasta RAHVUSVAHELISE KONVENTSIOONI INIMELUDE OHUTUSEST MEREL sätetele

valitsuse nimel

(riigi nimi)

välja andnud

(volitatud isik või organisatsioon)

Laeva nimi:

Tunnusnumber või kutsung:

Kodusadam:

Laeva tüüp (*):

Kogumahutavus:

IMO nr:

Ettevõtja nimi ja aadress:

(vaata ISM-koodeksi punkti 1.1.2)

KÄESOLEVAGA TÕENDATAKSE, et laeva meresõiduohutuse korraldamise süsteem on auditeeritud ja et see vastab laevade ohutu ekspluateerimise ja reostuse vältimise korraldamise rahvusvahelise koodeksi (ISM-koodeksi) nõuetele, pärast kontrollimist, et ettevõtjale antud vastavuse tunnistus on kohaldatav seda tüüpi laevale.

(*) Sisestada laevatüüp alljärgnevate hulgast: reisilaev, kiirreisilaev, kiirkaubalaev, puistlastilaev, naftatanker, kemikaalitanker, gaasitanker, ujuv merepuurplatvorm, muu kaubalaev.

Käesolev meresõiduohutuse korraldamise tunnistus kehtib kuni tingimusel, et tehakse perioodilist kontrolli ja vastavuse tunnistus kehtib.

Välja antud

(tunnistuse väljaandmise koht)

Väljaandmise kuupäev

(Tunnistuse välja andnud nõuetekohaselt volitatud ametiisiku allkiri)

(välja andnud asutuse pitser või tempel)

Tunnistuse nr

VAHEPEALSE KONTROLLI KINNITAMINE JA LISAKONTROLL (KUI VAJALIK)

KÄESOLEVAGA KINNITATAKSE, et perioodilisel kontrollimisel vastavalt konventsiooni reeglile IX/6.1 ja ISM-koodeksi punktile 13.8 leiti, et meresõiduohutuse korraldamise süsteem vastab ISM-koodeksi nõuetele.

VAHEPEALNE KONTROLL (teostatakse teise ja kolmanda aastapäeva vahel)

Allkiri:

(volitatud ametniku allkiri)

Koht:

Kuupäev:

LISAKONTROLL (*)

Allkiri:

(volitatud ametniku allkiri)

Koht:

Kuupäev:

LISAKONTROLL (*)

Allkiri:

(volitatud ametniku allkiri)

Koht:

Kuupäev:

LISAKONTROLL (*)

Allkiri:

(volitatud ametniku allkiri)

Koht:

Kuupäev:

(*) Kui on kohaldatav. Viidatakse dokumendi "Juhend administratsioonidele rahvusvahelise meresõiduohutuse korraldamise (ISM) koodeksi rakendamiseks" punktile 3.4.1 (resolutsioon A.913(22)).

AJUTINE VASTAVUSE TUNNISTUS

(ametlik pitser) / (riik)

Dokumendi nr

Dokument on välja antud

vastavalt muudetud 1974. aasta RAHVUSVAHELISE KONVENTSIOONI INIMELUDE OHUTUSEST MEREL sätetele

valitsuse nimel

(riigi nimi)

välja andnud

(volitatud isik või organisatsioon)

Ettevõtja nimi ja aadress:

(vt ISM-koodeksi reeglit 1.1.2)

KÄESOLEVAGA TÕENDATAKSE, ET ettevõtja meresõiduohutuse korraldamise süsteem on tunnistatud vastavaks laevade ohutu ekspluateerimise ja reostuse vältimise korraldamise rahvusvahelise koodeksi (ISM-koodeksi) punktis 1.2.3 toodud eesmärkidele allpool loetletud laevatiüüpide puhul (mittevajalik maha tõmmata).

Reisilaev

Kiirreisilaev

Kiirkaubalaev

Puistlastilaev

Naftatanker

Kemikaalitanker

Gaasitanker

Ujuv merepuurplatvorm

Muu kaubalaev

Käesolev ajutine vastavuse tunnistus on kehtiv kuni:

Välja antud:

(dokumendi väljaandmise koht)

Väljaandmise kuupäev:

(dokumendi välja andnud nõuetekohaselt volitatud ametiisiku allkiri)

(välja andnud asutuse pitser või tempel)

AJUTINE MERESÕIDUOHUTUSE KORRALDAMISE TUNNISTUS

(ametlik pitser) / (riik)

Tunnistuse nr

Tunnistus on välja antud

vastavalt muudetud 1974. aasta RAHVUSVAHELISE KONVENTSIOONI INIMELUDE OHUTUSEST MEREL sätetele

valitsuse nimel

(riigi nimi)

välja andnud

(volitatud isik või organisatsioon)

Laeva nimi:

Tunnusnumber või kutsung:

Kodusadam:

Laeva tüüp (*):

Kogumahutavus:

IMO nr:

Ettevõtja nimi ja aadress:

.....

(vt ISM-koodeksi punkti 1.1.2)

KÄESOLEVAGA TÕENDATAKSE, ET ISM-koodeksi punkti 14.4 nõuded on täidetud ja et ettevõtja vastavuse tunnistus/ajutine vastavuse tunnistus (**) kehtib asjassepuutuva laeva suhtes.

Käesolev ajutine vastavuse tunnistus kehtib kuni

tingimusel, et vastavuse tunnistus/ajutine vastavuse tunnistus (**) kehtib.

(*) Sisestada laeva tüüp alljärgnevate hulgast: reisilaev, kiirreisilaev, kiirkaubalaev, puistlastilaev, naftatanker, kemikaalitanker, gaasitanker, ujuv merepuurplatvorm, muu kaubalaev.

(**) Mittevajalik maha tõmmata.

Välja antud:

(tunnistuse väljaandmise koht)

Väljaandmise kuupäev:

(Tunnistuse välja andnud nõuetekohaselt volitatud ametiisiku allkiri)

(välja andnud asutuse pitser või tempel)

Tunnistuse nr.

Käesoleva ajutise meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse kehtivusaega on pikendatud kuni:

Pikendamise kuupäev

(Kehtivusaega pikendanud nõuetekohaselt volitatud ametiisiku allkiri)

(välja andnud asutuse pitser või tempel, vastavalt vajadusele)

II LISA

SÄTTED ADMINISTRATSIOONIDELE MERESÕIDUOHUTUSE KORRALDAMISE RAHVUSVAHELISE (ISM) KOODEKSI RAKENDAMISE KOHTA

A-osa – Üldsätted

B-osa – Tunnistuste väljastamine ja standardid

2. Tunnistuste väljastamise kord
3. Korraldamise standardid
4. Pädevuse standardid
5. Vastavuse tunnistuse ja meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse vorm

A-OSA – ÜLDSÄTTED

- 1.1. Liikmesriigid peavad ISM-koodeksi sätetega nõutud kontrollimisega ja tunnistuste väljastamisega seotud ülesannete täitmisel laevade puhul, mis jäävad käesoleva määruse reguleerimisalasse, tegutsema vastavalt käesoleva jaotise B-osas kehtestatud nõuetele ja standarditele.
- 1.2. Lisaks sellele võtavad liikmesriigid nõuetekohaselt arvesse IMO 29. novembri 2001. aasta resolutsiooniga A.913 (22) üle vaadatud dokumendi "Juhend administratsioonidele meresõiduohutuse korraldamise (ISM) rahvusvahelise koodeksi rakendamiseks" sätteid sellises ulatuses, millises need ei ole kaetud käesoleva jaotise B-osaga.

B-OSA – TUNNISTUSTE VÄLJASTAMINE JA STANDARDID

2. Tunnistuste väljastamise kord

- 2.1. Ettevõtjale väljastatava vastavuse tunnistuse ja igale laevale väljastatava meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse väljastamisel arvestatakse alltoodud sätteid.
- 2.2. Tunnistuse väljastamine hõlmab tavapäraselt alljärgnevaid toiminguid:
 1. esialgne kontroll;
 2. iga-aastane või vahepealne kontroll;
 3. tunnistuse uuendamisega seotud kontroll ja
 4. isakontroll.

Nimetatud kontrollid teostatakse ettevõtja poolt administratsioonile või administratsiooni nimel tegutsevale tunnustatud organisatsioonile esitatud palve alusel.

- 2.3. Kontrollimise juurde kuulub meresõiduohutuse korraldamise auditeerimine.
- 2.4. Auditeerimiseks nimetatakse ametisse juhtaudiitor ja vajaduse korral audiitorirühm.
- 2.5. Juhtaudiitor võtab ühendust ettevõtjaga ja esitab auditi kava.
- 2.6. Auditi aruanne koostatakse auditi õigsuse ja terviklikkuse eest vastutava juhtaudiitori juhtnööride alusel.
- 2.7. Auditi aruanne peab sisaldama auditi kava, audiitorirühma liikmete isikuandmeid, kuupäevi ja ettevõtja andmeid, kõikide märkuste ja mittevastavuste kohta koostatud protokolle ning märkusi meresõiduohutuse korraldamise süsteemi tõhususe kohta kindlaksmääratud eesmärkide saavutamisel.

3. Korraldamise standardid

- 3.1. Audiitorirühma audiitorid, kes korraldavad ISM-koodeksile vastavuse kontrollimist, peavad olema pädevad alljärgnevas:
 1. ettevõtja käitatavate kõiki tüüpi laevade vastavuse tagamine reeglitele ja eeskirjadele, sealhulgas meremeeste diplomeerimine;
 2. heakskiitmine, jälgimine ja sertifitseerimine niivõrd, kuivõrd see on seotud meresõidutunnistuste väljastamisega;
 3. suunised, mida tuleb arvesse võtta ISM-koodeksis nõutud meresõiduohutuse korralduse süsteemi puhul ja
 4. laeva käitamise praktiline kogemus.
- 3.2. ISM-koodeksi sätetele vastavuse kontrollimisel tagatakse konsultatsiooniteenuseid osutava personali ja tunnistuste väljastamisega seotud isikute omavaheline sõltumatus.

4. Pädevusstandardid

- 4.1. Põhipädevus kontrollimise läbiviimiseks
 - 4.1.1. Personal, kes osaleb ISM-koodeksi nõuetele vastavuse kontrollimisel, peab vastama inspektoritele esitatavatele miinimumnõuetele, mis on sätestatud direktiivi 95/21/EÜ VII lisa punktis 2.
 - 4.1.2. Kõnealune personal on läbinud koolituse, mis tagab ISM-koodeksi nõuetele vastavuse kontrollimiseks vajaliku pädevuse ja oskused, eelkõige alljärgnevas:
 - a) ISM-koodeksi tundmine ja sellest arusaamine;
 - b) kohustuslikud reeglid ja eeskirjad;
 - c) suunised, mille arvessevõtmist ISM-koodeks ettevõtjalt nõuab;
 - d) uurimise, küsitlemise, hindamise ja aruandluse meetoodika;
 - e) meresõiduohutuse korraldamise tehnilised või käitamisega seotud aspektid;
 - f) põhiteadmised laevandusest ja pardatoimingutest ja

g) osalemine vähemalt ühes merendusega seotud korraldamissüsteemi auditeerimises.

4.2. Pädevus esialgse kontrollimise ja tunnistuse uuendamisega seotud kontrollimise läbiviimiseks.

4.2.1. Selleks et vastavuse tunnistuse või meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse väljastamisega seotud esialgset või tunnistuse uuendamisega seotud kontrollimist teostav personal saaks täielikult kontrollida ettevõtja või kõikide laevatüüpide vastavust ISM-koodeksi nõuetele, peab personalil lisaks ülalnimetatud põhipädevusele olema veel pädevus alljärgnevas:

- a) teha kindlaks, kas meresõiduohutuse korraldamise süsteemi osad vastavad ISM-koodeksi nõuetele või mitte;
- b) teha kindlaks ettevõtja või kõikide laevatüüpide meresõiduohutuse korraldamise süsteemi tõhusus, et tagada vastavus reeglitele ja eeskirjadele, nagu on tõendatud kohustuslike ja klassifitseerimise tehniliste ülevaatuste protokollide alusel;
- c) hinnata meresõiduohutuse korraldamise süsteemi tõhusust vastavuse tagamisel teiste reeglite ja eeskirjadega, mida ei hõlma kohustuslikud ja klassifitseerimise tehnilised ülevaatused, ning nendele reeglitele ja eeskirjadele vastavuse kontrolli võimaldamisel ja
- d) hinnata, kas Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni, administratsioonide, klassifikatsiooniühingute ja merenduslaste organisatsioonide soovitatud ohutusmeetmeid on arvesse võetud.

4.2.2. Nimetatud pädevuse saavutamiseks moodustatakse rühmad, mille liikmetel kokku on olemas kogu nõutav pädevus.

5. Vastavuse tunnistuste ja meresõiduohutuse korraldamise tunnistuste vorm

Kui laevu käitatakse ainult ühes liikmesriigis, kasutavad liikmesriigid kas ISM-koodeksile lisatud vorme või alltoodud vormis koostatud vastavuse tunnistust, meresõiduohutuse korraldamise tunnistust, ajutist vastavuse tunnistust ja ajutist meresõiduohutuse korraldamise tunnistust.

Artikli 7 lõike 1 ja, kui see on kohaldatav, artikli 7 lõike 2 kohaselt lubatud erandi puhul tuleb väljastada eespool nimetatust erinev tunnistus, millel tuleb selgelt märkida, et on võimaldatud käesoleva määruse artikli 7 lõike 1 ja, kui see on kohaldatav, artikli 7 lõike 2 kohane erand, ja see tunnistus peab sisaldama kohaldatavaid tööpiiranguid.

VASTAVUSE TUNNISTUS

(ametlik pitser) / (riik)

Tunnistuse nr

Välja antud [muudetud 1974. aasta RAHVUSVAHELISE KONVENTSIOONI INIMELUDE OHUTUSEST MEREL ja] (*) määruse (EÜ) nr 336/2006, (ISM-koodeksi rakendamise kohta ühenduse piires) sätete alusel.

valitsuse nimel

(riigi nimi)

välja andnud

(volitatud isik või organisatsioon)

Ettevõtja nimi ja aadress

(vt määruse (EÜ) nr 336/2006 I lisa A-osa alapunkt 1.1.2)

KÄESOLEVAGA TÕENDATAKSE, ET ettevõtja meresõiduohutuse korraldamise süsteem on auditeeritud ja et see vastab laevade ohutu ekspluateerimise ja reostuse vältimise korraldamise rahvusvahelise koodeksi (ISM-koodeksi) nõuetele allpool loetletud laevatüüpide puhul (mittevajalik maha tõmmata):

Reisilaev

Kiirreisilaev

Kiirkaubalaev

Puistlastilaev

Naftatanker

Kemikaalitanker

Gaasitanker

Ujuv merepuurplatvorm

Muu kaubalaev

Ro-ro-reisiparvlaev

(*) Võib välja jätta laevade puhul, mida kasutatakse ainult sõitudel ühe liikmesriigi piires.

Käesolev vastavuse tunnistus kehtib kuni tingimusel, et toimub perioodiline kontroll.

Välja antud

(tunnistuse väljaandmise koht)

Väljaandmise kuupäev

(tunnistuse välja andnud nõuetekohaselt volitatud ametiisiku allkiri)

(välja andnud asutuse pitser või tempel)

Tunnistus nr

IGA-AASTASE KONTROLLI KINNITAMINE

KÄESOLEVAGA TÕENDATAKSE, ET perioodilise kontrolli käigus vastavalt konventsiooni reeglile IX/6.1 ja ISM-koodeksi punktile 13.4 ja] (*) määruse (EÜ) nr 336/2006 (ISM-koodeksi rakendamise kohta ühenduse piires) artikli 6 sätetele leiti, et meresõiduohutuse korraldamise süsteem vastab ISM-koodeksi nõuetele.

ESIMENE IGA-AASTANE KONTROLLIMINE Allkiri:

(volitatud ametniku allkiri)

Koht:

Kuupäev:

TEINE IGA-AASTANE KONTROLL Allkiri:

(volitatud ametniku allkiri)

Koht:

Kuupäev:

KOLMAS IGA-AASTANE KONTROLL Allkiri:

(volitatud ametniku allkiri)

Koht:

Kuupäev:

NELJAS IGA-AASTANE KONTROLL Allkiri:

(volitatud ametniku allkiri)

Koht:

Kuupäev:

(*) Võib välja jätta laevade puhul, mida kasutatakse ainult sõitudel ühe liikmesriigi piires.

MERESÕIDUOHUTUSE KORRALDAMISE TUNNISTUS

(ametlik pitser) / (riik)

Tunnistuse nr

Välja antud [muudetud 1974. aasta RAHVUSVAHELISE KONVENTSIOONI INIMELUDE OHUTUSEST MEREL ja] (*)
määruse (EÜ) nr 336/2006 (ISM-koodeksi rakendamise kohta ühenduse piires) sätete alusel

valitsuse nimel

(riigi nimi)

välja andnud

(volitatud isik või organisatsioon)

Laeva nimi:

Tunnusnumber või kutsung:

Kodusadam:

Laeva tüüp (**)

Kogumahutavus:

IMO nr:

Ettevõtja nimi ja aadress:

(vt määruse (EÜ) nr 336/2006 I lisa A-osa alapunkt 1.1.2)

KÄESOLEVAGA TÕENDATAKSE, ET laeva meresõiduohutuse korraldamise süsteem on auditeeritud ja et see vastab laevade ohutu ekspluateerimise ja reostuse vältimise korraldamise rahvusvahelise koodeksi (ISM-koodeksi) nõuetele, pärast kontrollimist, et ettevõtjale antud vastavuse tunnistus on kohaldatav seda tüüpi laevale.

Käesolev meresõiduohutuse korraldamise tunnistus kehtib kuni tingimusel, et toimub perioodiline kontroll ja kehtib vastavuse tunnistus.

Välja antud

(tunnistuse väljaandmise koht)

Väljaandmise kuupäev

(Tunnistuse välja andnud nõuetekohaselt volitatud ametiisiku allkiri)

(välja andnud asutuse pitser või tempel)

(*) Võib välja jätta laevade puhul, mida kasutatakse ainult sõitudel ühe liikmesriigi piires.

(**) Sisestada laeva tüüp alljärgnevate hulgast: reisilaev, kiirreisilaev, kiirkaubalaev, puistlastilaev, naftatanker, kemikaal tanker, gaasitanker, ujuv merepuurplatvorm, muu kaubalaev, ro-ro-reisiparvlaev.

Tunnistuse nr

VAHEPEALSE KONTROLLI KINNITAMINE JA LISAKONTROLLI KINNITAMINE (KUI VAJALIK)

KÄESOLEVAGA TÕENDATAKSE, ET konventsiooni reegli IX/6.1 ja ISM-koodeksi punkti 13.8 ning] (*) ISM-koodeksi rakendamist ühenduse piires käsitleva määruse (EÜ) nr 336/2006 artikli 6 sätete kohaselt teostatud perioodilisel kontrollil leiti, et meresõiduohutuse korraldamise süsteem vastab ISM-koodeksi nõuetele.

VAHEPEALNE KONTROLL (teostatakse teise ja kolmanda aastapäeva vahel)

Allkiri:

(volitatud ametniku allkiri)

Koht:

Kuupäev:

LISAKONTROLL (**)

Allkiri:

(volitatud ametniku allkiri)

Koht:

Kuupäev:

LISAKONTROLL (**)

Allkiri:

(volitatud ametniku allkiri)

Koht:

Kuupäev:

LISAKONTROLL (**)

Allkiri:

(volitatud ametniku allkiri)

Koht:

Kuupäev:

(*) Võib välja jätta laevade puhul, mida käitatakse ainult sõitudel ühe liikmesriigi piires.

(**) Kui on kohaldatav. Viidatakse ISM-koodeksi punktile 13.8 ja rahvusvahelise meresõiduohutuse korraldamise (ISM) koodeksi rakendamiseks administratsioonidele antud juhendi punktile 3.4.1 (resolutsioon A.913(22))

AJUTINE VASTAVUSE TUNNISTUS

(ametlik pitser) / (riik)

Tunnistuse nr

Välja antud [muudetud 1974. aasta RAHVUSVAHELISE KONVENTSIOONI INIMELUDE OHUTUSEST MEREL] (*) ja ISM-koodeksi rakendamist ühenduse piires käsitleva määruse (EÜ) nr 336/2006 sätete alusel.

valitsuse nimel

(riigi nimi)

välja andnud

(volitatud isik või organisatsioon)

Ettevõtja nimi ja aadress

(vt määruse (EÜ) nr 336/2006 I lisa A-osa alapunkti 1.1.2)

KÄESOLEVAGA TÕENDATAKSE, ET ettevõtja meresõiduohutuse korraldamise süsteem on tunnistatud vastavaks määruse (EÜ) nr 336/2006 I lisa A-osa alapunkti 1.2.3 toodud eesmärkidele allpool loetletud laevatüüpide puhul (mittevajalik maha tõmmata):

Reisilaev

Kiirreisilaev

Kiirkaubalaev

Puistlastilaev

Naftatanker

Kemikaalitanker

Gaasitanker

Ujuv merepuurplatvorm

Muu kaubalaev

Ro-ro-reisilaev

(*) Võib välja jätta laevade puhul, mida kasutatakse ainult sõitudel ühe liikmesriigi piires.

Käesolev ajutine vastavuse tunnistus kehtib kuni

Välja antud:

(dokumendi väljaandmise koht)

Väljaandmise kuupäev:

(dokumendi välja andnud nõuetekohaselt volitatud ametiisiku allkiri)

(välja andnud asutuse pitser või tempel)

AJUTINE MERESÕIDUOHUTUSE KORRALDAMISE TUNNISTUS

(ametlik pitser) / (riik)

Tunnistuse nr

Välja antud [muudetud 1974. aasta RAHVUSVAHELISE KONVENTSIOONI INIMELUDE OHUTUSEST MEREL] (*) ja
ISM-koodeksi rakendamist ühenduse piires käsitleva määruse (EÜ) nr 336/2006 sätete alusel

valitsuse nimel

(riigi nimi)

välja andnud

(volitatud isik või organisatsioon)

Laeva nimi:

Tunnusnumber või kutsung:

Kodusadam:

Laeva tüüp: (**)

Kogumahutavus:

IMO nr:

Ettevõtja nimi ja aadress:

(vt määruse (EÜ) nr 336/2006 I lisa A-osa alapunkti 1.1.2)

KÄESOLEVAGA TÕENDATAKSE, ET määruse (EÜ) nr 336/2006 I lisa A-osa alapunkti 14.4 nõuded on täidetud ja et
ettevõtja vastavuse tunnistus/ajutine vastavuse tunnistus (***) kehtib asjassepuutuva laeva suhtes.

Käesolev ajutine meresõiduohutuse korraldamise tunnistus on kehtiv kuni tingimusel, et vastavuse tunnistus/
ajutine vastavuse tunnistus (***) kehtib.

Välja antud:

(tunnistuse väljaandmise koht)

Väljaandmise kuupäev:

(Tunnistuse välja andnud nõuetekohaselt volitatud ametiisiku allkiri)

(välja andnud asutuse pitser või tempel)

(*) Võib välja jätta laevade puhul, mida käitatakse ainult sõitudel ühe liikmesriigi piires.

(**) Sisestada laeva tüüp alljärgnevate hulgast: reisilaev, kiirreisilaev, kiirkaubalaev, puistlastilaev, naftatanker, kemikaalitanker, gaasitanker, ujuv merepuurplatvorm, muu kaubalaev, ro-ro-reisiparvlaev.

(***) Mittevajalik maha tõmmata.

Tunnistuse nr

Käesoleva ajutise meresõiduohutuse korraldamise tunnistuse kehtivusaega on pikendatud kuni:

Pikendamise kuupäev:

(Kehtivusaega pikendanud nõuetekohaselt volitatud ametiisiku allkiri)

(välja andnud asutuse pitser või tempel)

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2006/7/EÜ,

15. veebruar 2006,

**mis käsitleb suplusvee kvaliteedi juhtimist ja millega tunnistatakse kehtetuks
direktiiv 76/160/EMÜ**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut ja eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽³⁾,

toimides vastavalt asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetlusele, ⁽⁴⁾ lähtudes lepituskomitee poolt 8. detsembril 2005. aastal heakskiidetud ühisest tekstist,

ning arvestades järgmist:

- (1) Tuginedes komisjoni teatisele säästva arengu kohta, on Euroopa Ülemkogu välja toonud eesmärgid üldiseks juhindumiseks sellistes eelisvaldkondades nagu loodusvarad ja rahvatervis.
- (2) Vesi on piiratud loodusvara, mille kvaliteeti *per se* tuleb hinnata, hoida, juhtida ja kaitsta. Pinnavesi on uuenev ressurss, mille võime taastuda inimtegevuse halbadest mõjudest on eriti piiratud.
- (3) Ühenduse keskkonnapoliitika peaks püüdlema kaitstuse kõrge taseme poole ning aitama kaasa keskkonna kvaliteedi hoidmisele, kaitsmisele ja parandamisele ning inimese tervise kaitsmisele.
- (4) Detsembris 2000 võttis komisjon vastu teatise Euroopa Parlamendile ja nõukogule uue suplusvee alase poliitika väljatöötamise kohta ja algatas ulatuslikud

konsultatsioonid kõigi huvitatud ja asjaomaste pooltega. Nende konsultatsioonide peamiseks tulemuseks oli üldine toetus viimastel teaduslikel tõenditel põhineva uue direktiivi väljatöötamisele ja erilise tähelepanu pööramisele üldsuse laiemale kaasamisele.

- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsus nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues ühenduse keskkonnapoliitika tegevusprogramm, ⁽⁵⁾ sisaldab kohustust tagada suplusvee kõrge kaitstuse tase, sealhulgas nõukogu 8. detsembri 1975. aasta direktiivi 76/160/EMÜ (suplusvee kvaliteedi kohta) ⁽⁶⁾ läbivaatamise teel.
- (6) Vastavalt asutamislepingule peab ühendus keskkonnapoliitika ettevalmistamisel muu hulgas arvesse võtma kättesaadavaid teaduslikke ja tehnilisi andmeid. Käesolevas direktiivis tuleb kõrge kaitstuse taseme saavutamiseks ning mikrobioloogiliste terviseriskide prognoosimiseks lähtuma teaduslikest tõenditest ning kasutama kõige usaldusväärsemaid indikaator-näitajaid. Kiiresti tuleks läbi viia uusi epidemioloogilisi uuringuid, mis käsitleks suplemisega seotud riske, eriti magevees.
- (7) Et tõsta efektiivsust ja parandada ressursside mõistlikku kasutamist, peab käesolev direktiiv olema tihedalt kooskõlas muude vett käsitlevate ühenduse õigusaktidega nagu nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiiv 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta, ⁽⁷⁾ 12. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest ⁽⁸⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ ELT C 45 E, 25.2.2003, lk 127.

⁽²⁾ ELT C 220, 16.9.2003, lk 39.

⁽³⁾ ELT C 244, 10.10.2003, lk 31.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi 21. oktoobri 2003. aasta arvamus (ELT C 82 E, 1.4.2004, lk 115). Nõukogu 20. detsembri 2004. aasta ühine seisukoht (ELT C 111 E, 11.5.2005, lk 1) ja Euroopa Parlamendi 10. mai 2005. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata). Euroopa Parlamendi 18. jaanuari 2006. aasta õigusloome resolutsioon (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 20. detsembri 2005. aasta otsus.

⁽⁵⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 31, 5.2.1976, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 807/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 36).

⁽⁷⁾ EÜT L 135, 30.5.1991, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽⁸⁾ EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003.

⁽⁹⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud otsusega nr 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

- (8) Huvirühmadele tuleb edastada asjakohast teavet kavadatavate meetmete ja nende rakendamise kohta. Üldsus peaks saama asjakohast ja õigeaegset teavet suplusvee kvaliteedi seirel ja riskijuhtimisel põhinevate meetmete tulemuste kohta, et vältida terviseriske, eriti prognoositava lühiajalise reostuse korral ja ebaharilikus olukorras. Rakendada tuleb uut tehnoloogiat, mis võimaldab üldsust tõhusalt ja võrreldavalt teavitada suplusveekogudest kogu ühenduse piires.
- (9) Seire eesmärgil tuleb rakendada analüüsi ühtlustatud meetodeid ja põhimõtteid. Suplusvee realistliku klassifikatsiooni koostamiseks on vaja pikaajalisi vaatlusi ja kvaliteedi hindamist.
- (13) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleb vastu võtta kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ, mis kehtestab komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽³⁾.
- (14) Ühenduse suplusvee alase poliitika jätkuv tähtsus on ilmne igal suplushooajal, sest see kaitseb üldsust juhusliku ja pideva reostuse levimise eest ühenduse supluspiirkondades ja nende läheduses. Suplusvee üldine kvaliteet on märkimisväärselt paranenud alates direktiivi 76/160/EMÜ jõustumisest. See direktiiv peegeldab siiski kahekümnenda sajandi seitsmekümnendate aastate alguse teadmiste taset ja kogemusi. Suplusvee kasutamise viisid on sellest ajast muutunud, samuti teaduslike ja tehniliste teadmiste tase. Seetõttu tuleks nimetatud direktiiv tunnistada kehtetuks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Eesmärk ja reguleerimisala

- (10) Vastavus peaks põhinema asjakohastel haldusmeetmetel ja kvaliteedi tagamisel, mitte ainult mõõtmistel ja arvutustel. Seepärast on asjakohane, et paremaks riskidest arusaamiseks ja nendest tingitud kvaliteedijuhtimise meetmete rakendamiseks kasutatakse suplusvee profiilide süsteemi. Samal ajal tuleb erilist tähelepanu pöörata kvaliteedistandardite järgimisele ja sidusale üleminekule direktiivi 76/160/EMÜ nõuetelt.
- (11) 17. veebruaril 2005 ratifitseeris ühendus ÜRO Euroopa Majandusorganisatsiooni keskkonnateabe kättesaadavuse, keskkonnanäitajate üle otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni ("Ärhusi konventsioon"). Seepärast on asjakohane, et käesolevas direktiivis sisalduvad sätted üldsuse juurdepääsu kohta teabele ja üldsuse osalemise kohta direktiivi rakendamisel, täiendamaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu kohta ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta direktiivi 2003/35/EÜ, milles sätestatakse üldsuse kaasamine teatavate keskkonnaga seotud kavade ja programmide koostamisse ⁽²⁾.
- (12) Kuna liikmesriigid ei suuda piisaval määral saavutada käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt ühtsetel standarditel põhineva suplusvee head kvaliteeti ja kõrget kaitstuse taset kogu ühenduses, mis on paremini saavutatav ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Vastavalt samas artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttele ei minda käesolevas direktiivis kaugemale, kui on vajalik nende eesmärkide saavutamiseks.
1. Käesoleva direktiiviga nähakse ette järgmised sätted:
- suplusvee kvaliteedi seire ja klassifitseerimine;
 - suplusvee kvaliteedi juhtimine ja
 - üldsusele suplusvee kvaliteedi kohta teabe andmine.
2. Käesoleva direktiivi eesmärk on keskkonna kvaliteedi hoidmine, kaitsmine ja parandamine ning inimtervise kaitsmine, täiendades direktiivi 2000/60/EÜ.
3. Käesolevat direktiivi kohaldatakse kõikide pinnaveekogude suhtes, kus pädeva asutuse hinnangul käib suplemas suur hulk inimesi ning milles suplemist ei ole alaliselt keelatud või mille suhtes ei ole antud alalist soovitusi seal mitte supelda (edaspidi "suplusvesi"). Seda ei kohaldata:
- ujumisbasseinide ja terviseveebasseinide suhtes;
 - survepõhjavee suhtes, mida töödeldakse või kasutatakse raviks;

⁽¹⁾ ELT L 41, 14.2.2003, lk 26.

⁽²⁾ ELT L 156, 25.6.2003, lk 17.

⁽³⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- c) kunstlikult tekitatud survepõhjavee suhtes, mis on pinna- ja põhjaveest eraldatud.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) mõistetes *pinnavesi*, *põhjavesi*, *maismaavesi*, *üleminekuvesi*, *rannikuvesi* ja *vesikond* on sama tähendus nagu direktiivis 2000/60/EÜ;
- 2) *pädev asutus* – asutus või asutused, mille liikmesriik on määranud vastutama käesoleva direktiivi nõuete elluviimise eest, või mõni muu asutus või organ, millele see roll on delegeeritud;
- 3) *alaline* (seoses suplemiskeeluga või soovitusega mitte supelda) – vähemalt üks suplushooaeg;
- 4) *suur hulk* (seoses suplejatega) – arv, mida pädev asutus peab küllalt suureks, võttes eelkõige arvesse varasemaid suundumusi või olemasolevat infrastruktuuri või ehitisi või teisi vahendeid suplemise soodustamiseks;
- 5) *reostus* – mikrobioloogilise saaste või muude suplusvee kvaliteeti mõjutavate organismide või jäätmete olemasolu, mis ohustavad suplejate tervist ja mis on osutatud artiklites 8 ja 9 ning I lisa veerus A;
- 6) *suplushooaeg* – ajavahemik, mil võib eeldada suurt hulka suplejaid;
- 7) *kvaliteedijuhtimisvahendid* – järgmised suplusvee suhtes võetavad meetmed:
 - a) suplusvee profiili koostamine ja säilitamine;
 - b) seirekalendri kehtestamine;
 - c) suplusvee seire;
 - d) suplusvee kvaliteedi hindamine;
 - e) suplusvee klassifitseerimine;
 - f) suplusvett mõjutada ja suplejate tervist ohustada võiva reostuse põhjuste väljaselgitamine ja hindamine;
 - g) üldsusele teabe andmine;

- h) meetmete võtmine, mis hoiaks ära suplejate kokkupuute reostusega;

- i) tegutsemine eesmärgiga vähendada reostuse ohtu;

- 8) *lühiajaline reostus* – I lisa veerus A nimetatud mikrobioloogiline saaste, millel on selgelt määratavad põhjused, mis ei mõjuta tavaliselt suplusvee kvaliteeti kauem kui umbes 72 tundi pärast suplusvee kvaliteedi esimest mõjutamist, ja mille prognoosimiseks ning käsitlemiseks on pädev asutus kehtestanud korra, nagu on sätestatud II lisas;
- 9) *ebaharilik olukord* – sündmus või mitu sündmust, mis konkreetses asukohas mõjutavad suplusvee kvaliteeti ja mis eeldatavasti ei kordu tiheimini kui keskmiselt üks kord iga nelja aasta jooksul;
- 10) *suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu* – vastavalt artiklile 3 kogutud andmed;
- 11) *suplusvee kvaliteedi hindamine* – suplusvee kvaliteedi hindamise protsess, milles kasutatakse II lisas määratletud hindamismeetodit;
- 12) *tsüanobakterite levik* – tsüanobakterite akumulatsioon kirmes, mati või ujumudana;
- 13) mõistel *asjaomane üldsus* on sama tähendus nagu nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivis 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽¹⁾.

II PEATÜKK

SUPLUSVEE KVALITEET JA HALDAMINE

Artikkel 3

Seire

1. Liikmesriigid määravad igal aastal kindlaks kõik suplusveekogud ja suplushooaja kestuse. Esimest korda teevad nad seda enne esimese suplushooaja algust pärast 2008. aasta 24. märtsit.
2. Liikmesriigid tagavad, et I lisa veerus A toodud parameetrite seire toimuks vastavalt IV lisale.

⁽¹⁾ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/35/EÜ (ELT L 156, 25.6.2003, lk 17).

3. Seirekoht on koht suplusveekogus, kus

- a) on eeldatavasti kõige rohkem suplejaid või
- b) tulenevalt suplusvee profiilist eeldatakse kõige suuremat reostuse ohtu.

4. Enne iga suplushooaja algust kehtestatakse iga suplusveekogu seirekalender, mida tehakse esmakordselt enne kolmanda täis-suplushooaja algust pärast käesoleva direktiivi jõustumist. Seire toimub mitte hiljem kui neli päeva pärast seirekalendris märgitud aega.

5. Liikmesriigid võivad I lisa veerus A toodud parameetrite seirega alustada esimesel täis-suplushooajal pärast käesoleva direktiivi jõustumist. Sel juhul toimub seire IV lisas määratud sagedusega. Sellise seire tulemusi võib kasutada artiklis 4 nimetatud suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu koostamiseks. Niipea kui liikmesriigid alustavad käesoleva direktiivi kohast seiret, võivad nad lõpetada direktiivi 76/160/EMÜ lisas sätestatud näitajate seire.

6. Proove, mis võetakse lühiajalise reostuse ajal, ei pea arvesse võtma. Need asendatakse vastavalt IV lisale võetud proovidega.

7. Ebaharilikes olukordades võib lõikes 4 nimetatud seirekalendri järgimise peatada. Selle järgimist jätkatakse niipea kui võimalik pärast ebahariliku olukorra lõppu. Uued proovid võetakse pärast ebahariliku olukorra lõppu niipea kui võimalik ning need asendavad proove, mis ebahariliku olukorra tõttu võtmata jäid.

8. Liikmesriigid teatavad kõigist seirekalendri järgimise peatamistest ja nende põhjustest komisjonile. Sellised aruanded esitavad nad hiljemalt koos artiklis 13 ettenähtud järgmise aastaaruandega.

9. Liikmesriigid tagavad, et suplusvee kvaliteedi analüüsitakse vastavalt I lisas kirjeldatud standardmeetoditele ning V lisas sätestatud eeskirjadele. Liikmesriigid võivad siiski lubada teiste meetodite ja eeskirjade kasutamist, kui nad suudavad näidata, et saadud tulemused on võrdväärsed I lisas kirjeldatud meetodite ja V lisas sätestatud eeskirjade kasutamisel saadud tulemustega. Liikmesriigid, kes lubavad selliste samaväärsete meetodite või eeskirjade kasutamist, esitavad komisjonile kogu asjakohase teabe kasutatud meetodite ja eeskirjade ning nende samaväärsuse kohta.

Artikkel 4

Suplusvee kvaliteedi hindamine

1. Liikmesriigid tagavad, et suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogud koostatakse I lisa veerus A toodud näitajate seire teel.

2. Suplusvee kvaliteeti hinnatakse:

- a) igas suplusveekogus;
- b) pärast iga suplushooaja lõppu;
- c) suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal, mis on koostatud konkreetse suplushooaja ja kolme eelneva suplushooaja kohta ja
- d) vastavalt II lisas sätestatud menetlusele.

Liikmesriigid võivad siiski otsustada hinnata suplusvee kvaliteeti ainult kolme eelneva suplushooaja kohta koostatud suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal. Kui liikmesriik teeb sellise otsuse, teatab ta sellest eelnevalt komisjonile. Ta teatab komisjonile ka sellest, kui ta seejärel otsustab suplusvee kvaliteeti hinnata jälle nelja suplushooaja põhjal. Liikmesriigid ei tohi kohaldatavat hindamisperioodi muuta tihemini kui üks kord viie aasta jooksul.

3. Suplusvee kvaliteedi hindamiseks kasutatavad suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogud koosnevad alati vähemalt 16 proovist või IV lisa punktis 2 nimetatud eriliste asjaolude korral 12 proovist.

4. Tingimusel, et

— lõike 3 nõue on täidetud või

— suplusveekogude puhul, milles suplushooaeg ei kesta üle 8 nädala ja hindamiseks kasutatav suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu koosneb vähemalt 8 proovist,

võib suplusvee kvaliteeti hinnata suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal, mis on koostatud vähem kui nelja suplushooaja kohta, kui:

- a) suplusveekogu on hiljuti määratud suplusveekoguks;
- b) on toimunud muutused, mis tõenäoliselt mõjutavad suplusvee klassifikatsiooni vastavalt artiklile 5, mispuhul viiakse hindamine läbi ainult pärast muutuste toimumist kogutud proovidest koosneva suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal või
- c) suplusvee kvaliteeti on juba vastavalt direktiivi 76/160/EMÜ nõuetele hinnatud, mispuhul kasutatakse kõnealuse direktiivi kohaselt kogutud samaväärseid andmeid; sel juhul loetakse direktiivi 76/160/EMÜ lisa näitajad 2 ja 3 samaväärseks käesoleva direktiivi I lisa veerus A näitajatega 2 ja 1.

5. Liikmesriigid võivad suplusvee kvaliteedi hindamise alusel olemasolevad suplusveekogud klassidesse jaotada või rühmitada. Olemasolevaid suplusveekogusid võib rühmitada ainult juhul, kui need:

- a) külgnevad üksteisega;
- b) on vastavalt lõigetele 2, 3 ja lõike 4 punktile c saanud eelneva nelja aasta jooksul samasuguse hinnangu ja
- c) on suplusvee profiilidega, milles on määratletavad ühised riskifaktorid või riskifaktorite puudumine.

Artikkel 5

Suplusveekogude klassifikatsioon ja kvaliteet

1. Artikli 4 alusel läbi viidud suplusvee kvaliteedi hindamise põhjal klassifitseerivad liikmesriigid vastavalt II lisas toodud kriteeriumidele suplusvee järgmiselt:

- a) "halb";
- b) "piisav";
- c) "hea" või
- d) "väga hea".

2. Esimene käesoleva direktiivi nõuetele vastav klassifitseerimine lõpetatakse 2015. aasta suplushooaja lõpuks.

3. Liikmesriigid tagavad, et 2015. aasta suplushooaja lõpuks on kõik suplusveekogud vähemalt "piisava" kvaliteediga. Nad võtavad realistlikke ja proportsionaalseid meetmeid, mida nad peavad vajalikuks, et suurendada "väga heaks" või "heaks" klassifitseeritud suplusveekogude arvu.

4. Olenemata lõike 3 üldisest nõudest võivad suplusveekogud ajutiselt olla klassifitseeritud "halvaks" ning siiski vastata käesoleva direktiivi nõuetele. Sellisel juhul tagavad liikmesriigid, et täidetakse järgmisi tingimusi:

- a) iga "halvaks" klassifitseeritud suplusveekogu suhtes tuleb võtta tarvitusele järgmisi meetmeid klassifitseerimisele järgnevast suplushooajast alates:
 - i) piisavad kvaliteedijuhtimise meetmed, kaasa arvatud suplemiskeeld või soovitus mitte supelda, et vältida suplejate kokkupuudet reostusega;
 - ii) "piisava" kvaliteedi mittaavutamise põhjustajate ja põhjuste kindlakstegemine;
 - iii) piisavad meetmed, et vältida, vähendada või kõrvaldada reostuse põhjused, ja

iv) kooskõlas artikliga 12 hoiatatakse avalikkust selge ja lihtsa hoiatusmärgiga ning teavitatakse reostuse põhjustest ning meetmetest suplusvee profiili alusel;

- b) kui suplusvesi on klassifitseeritud "halvaks" viie järjestikuse aasta jooksul, kehtestatakse alaline suplemiskeeld või antakse alaline soovitus mitte supelda. Liikmesriik võib siiski kehtestada alalise suplemiskeelu või anda alalise soovitus mitte supelda enne viieaastase perioodi lõppu, kui ta leiab, et "piisava" kvaliteedi saavutamine oleks võimatu või ebaproportsionaalselt kulukas.

Artikkel 6

Suplusvee profiil

1. Liikmesriigid tagavad, et koostatakse suplusvee profiilid vastavalt III lisale. Suplusvee profiil võib hõlmata üht suplusveekogu või rohkem kui üht kõrvutiasetsevat suplusveekogu. Suplusvee profiilid koostatakse esimest korda 2011. aasta 24. märtsiks.

2. Suplusvee profiilid vaadatakse üle ja ajakohastatakse vastavalt III lisale.

3. Suplusvee profiilide koostamisel, ülevaatamisel ja ajakohastamisel kasutatakse käesoleva direktiivi suhtes asjakohaseid direktiivi 2000/60/EÜ kohaselt kogutud seire- ja hindamisandmeid.

Artikkel 7

Erakorralistes olukordades võetavad kvaliteedijuhtimise meetmed

Liikmesriigid tagavad, et kui nad on teadlikud ootamatutest olukordadest, millel on või mille puhul ilmselt võib eeldada halba mõju suplusvee kvaliteedile ja suplejate tervisele, võetakse õigeaegsed ja piisavad kvaliteedijuhtimise meetmed. Nende meetmete hulka kuuluvad üldsuse teavitamine ja vajaduse korral ajutine suplemiskeeld.

Artikkel 8

Tsüanobakteriaalne risk

1. Kui suplusvee profiil viitab võimalikule tsüanobakterite levikule, viiakse läbi asjakohane seire, et õigeaegselt tuvastada terviseriske.

2. Kui toimub tsüanobakterite levik ja on tuvastatud terviserisk või seda eeldatakse, võetakse kohe piisavad kvaliteedijuhtimise meetmed, kaasa arvatud üldsuse teavitamine, et ära hoida kokkupuudet reostusega.

Artikkel 9

Teised näitajad

1. Kui suplusvee profiil viitab makrovetikate ja/või mere fütoplanktoni leviku laienemisele, viiakse läbi uuring, et määrata nende lubatavus ja terviseriskid, ning võetakse vajalikud kvaliteedijuhtimise meetmed, kaasa arvatud üldsuse teavitamine.

2. Suplusveekogusid kontrollitakse visuaalselt, et teha kindlaks selline reostus nagu tõrva jäägid, klaas, plastik, kumm ja muud jäätmed. Kui selline reostus leitakse, võetakse vajalikud kvaliteedijuhtimise meetmed, kaasa arvatud üldsuse teavitamine vajaduse korral.

Artikkel 10

Koostöö piiriveekogude osas

Kui vesikond põhjustab piiriülest mõju suplusvee kvaliteedile, teevad asjaomased liikmesriigid käesoleva direktiivi rakendamisel vastavalt vajadusele koostööd, vahetades sealhulgas asjakohast teavet ja tegutsedes ühiselt sellise mõju ohjamise nimel.

III PEATÜKK

TEABEVAHETUS

Artikkel 11

Üldsuse kaasamine

Liikmesriigid kaasavad üldsust käesoleva direktiivi rakendamisse, tagades:

- teabe osalemisvõimaluste kohta ja
- võimaluse esitada ettepanekuid, märkuseid ja kaebusi.

See käib eelkõige suplusveekogude nimekirjade koostamise, läbivaatamise ja ajakohastamise kohta kooskõlas artikli 3 lõikega 1. Pädevad asutused võtavad kogu saadud teavet asjakohaselt arvesse.

Artikkel 12

Üldsuse teavitamine

1. Liikmesriigid tagavad, et järgmist teavet levitatakse suplushooaja jooksul aktiivselt ja et see tehakse viivitamata kättesaadavaks hõlpsalt juurdepääsetavates kohtades kõigi suplusveekogude lähiümbruses:

a) suplusvee kehtiv klassifikatsioon ning iga käesolevas artiklis sätestatud suplemiskeeld või soovitus mitte supelda väljendatuna selge ja arusaadava märgi või sümboli abil;

b) vastavalt III lisale koostatud suplusvee profiilil põhinev suplusvee üldine kirjeldus mittetehnilises keeles;

c) suplusvee korral, milles esineb lühiajalist reostust:

— teade, et suplusvesi on lühiajaliselt reostatud,

— päevade arv, mille jooksul sellise reostuse pärast eelmisel suplushooajal oli suplemine keelatud või soovitati mitte supelda, ja

— hoiatus, kui vesi on või võib saada reostatud;

d) ebaharilike olukordade puhul nende olemus ja eeldatav kestus;

e) kui suplemine on keelatud või mittesoovitav, teade üldsusele koos põhjuste selgitamisega;

f) alati kui kehtestatakse alaline suplemiskeeld või antakse alaline soovitus mitte supelda, teavitatakse sellest, et kõnealune ala ei ole enam suplusveekogu ning lisatakse ümberklassifitseerimise põhjused ja

g) andmed allikate kohta, kust saab rohkem teavet kooskõlas lõikega 2.

2. Liikmesriigid kasutavad asjakohaseid meediakanaleid ja tehnoloogiaid, kaasa arvatud Internet, et aktiivselt ja viivitamata levitada lõikes 1 nimetatud teavet suplusvee kohta ning samuti järgmist teavet (vajaduse korral mitmes keeles):

a) suplusveekogude nimekiri;

- b) kõigi suplusveekogude klassifikatsioon kolme viimase aasta jooksul ja nende suplusvee profiil, kaasa arvatud käesoleva direktiivi kohaselt pärast viimast klassifitseerimist läbi viidud seire tulemused;
- c) suplusveekogude puhul, mille vesi on klassifitseeritud "halvaks", teave reostuse põhjuste kohta ja meetmed, mida võetakse suplejate reostusega kokkupuute vältimiseks ning artikli 5 lõikes 4 nimetatud reostuse põhjustega toimetulekuks võetavad meetmed ja
- d) suplusveekogude puhul, kus esineb lühiajalist reostust, üldine teave:
- tingimuste kohta, mis võivad põhjustada lühiajalise reostuse,
 - sellise reostuse tõenäosuse ja võimaliku kestuse kohta,
 - reostuse põhjuste, võimalike lahenduste ja meetmete kohta, mis võetakse, et vältida suplejate kokkupuudet reostusega.

Punktis a osutatud nimekiri peab olema kättesaadav igal aastal enne suplushooaja algust. Punktis b osutatud seire tulemused tehakse kättesaadavaks Internetis pärast analüüsi lõpetamist.

3. Alates viienda suplushooaja algusest, mis järgneb 2008. aasta 24. märtsile, levitatakse lõigetes 1 ja 2 nimetatud teavet niipea, kui see on kättesaadav.

4. Liikmesriigid ja komisjon teavitavad võimaluse korral üldsust, kasutades geograafilis-võrdlevat tehnikat ning esitavad teabe selgel ja arusaadaval viisil, eelkõige märkide ja sümbolite kujul.

Artikkel 13

Aruanded

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile seire ja suplusvee kvaliteedi hindamise tulemused iga suplusveekogu kohta ning lisavad kirjelduse võetud olulisematest kvaliteedijuhtimise meetmetest. Selle teabe esitavad liikmesriigid eelneva suplushooaja kohta hiljemalt iga aasta 31. detsembriks. Nad alustavad selle esitamist, kui on läbi viidud esimene suplusvee kvaliteedi hindamine vastavalt artiklile 4.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile igal aastal enne suplushooaja algust kõikidest veekogudest, mis on määratletud suplusveekogudena, samuti eelmise aastaga võrreldes toimunud muutuste põhjendused. Esmakordselt teevad nad seda enne esimese suplushooaja algust, mis järgneb 2008. aasta 24. märtsile.

3. Kui käesoleva direktiivi kohaselt on alustatud suplusvee seiret, jätkatakse aastaaruannete esitamist komisjonile direktiivi 76/160/EMÜ lõike 1 kohaselt niikaua, kuni saab teha esimese hindamise käesoleva direktiivi alusel. Sel perioodil ei võeta aastaaruannetes arvesse direktiivi 76/160/EMÜ lisa näitajat 1 ning direktiivi 76/160/EMÜ lisa näitajad 2 ja 3 loetakse võrdseks käesoleva direktiivi I lisa veeru A näitajatega 2 ja 1.

4. Komisjon avaldab igal aastal kokkuvõtliku aruande suplusvee kvaliteedi kohta ühenduses, kaasa arvatud suplusvee klassifikatsioonid, vastavus käesoleva direktiivi nõuetele ja võetud olulised kvaliteedijuhtimise meetmed. Komisjon avaldab selle aruande iga aasta 30. aprilliks, k.a Internetis. Aruande koostamisel kasutab komisjon võimaluse korral niipalju kui võimalik asjakohastel ühenduse õigusaktidel ja eriti direktiivil 2000/60/EÜ põhinevaid andmete kogumise, hindamise ja esitamise süsteeme.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 14

Aruandlus ja läbivaatamine

1. Komisjon esitab 2008. aastaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande. Aruandes pööratakse erilist tähelepanu:

- a) komisjoni ja liikmesriikide koostööna läbi viidud asjakohaste Euroopa epidemioloogiliste uuringute tulemustele;
- b) teistele suplusvee kvaliteedinäitajatega seonduvatele teaduslikele, analüütilistele ja epidemioloogilistele arengutele, sealhulgas seoses viirustega, ning
- c) Maailma Terviseorganisatsiooni soovitudele.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile 2014. aasta lõpuks kirjalikud märkused aruande kohta, kaasa arvatud edasiste uuringute või hindamiste kohta, mis võivad olla vajalikud komisjoni abistamiseks käesoleva direktiivi läbivaatamisel vastavalt lõikele 3.

3. Selle aruande, liikmesriikide kirjalike märkuste ja mõju ulatuse hinnangu põhjal ning arvestades käesoleva direktiivi rakendamise kogemustega, vaatab komisjon käesoleva direktiivi hiljemalt aastaks 2020 uuesti läbi, eriti suplusvee kvaliteedi näitajad, kaaludes sealhulgas klassifikatsiooni "piisav" lõpetamist ja kohaldatavate normide muutmist, ja esitab vajaduse korral asjakohased seadusandlikud ettepanekud vastavalt asutamislepingu artiklile 251.

Artikkel 15

Tehnilised kohandused ja rakendusmeetmed

1. Vastavalt artikli 16 lõikes 2 nimetatud korrale tehakse otsus:

- a) määratleda EN/ISO standard mikrobioloogiliste meetodite võrdväärsuse kohta artikli 3 lõike 9 rakendamisel;
- b) kehtestada üksikasjalikud eeskirjad artikli 8 lõike 1, artikli 12 lõike 1 punkti a ja artikli 12 lõike 4 rakendamiseks;
- c) kohandada I lisa toodud näitajate analüüsimeetodeid, pidades silmas teaduse ja tehnika arengut;
- d) kohandada V lisa, pidades silmas teaduse ja tehnika arengut;
- e) koostada juhend üksikute proovide hindamise ühtse metoodika kohta.

2. Komisjon esitab hiljemalt 2010. aasta 24. märtsiks meetmete eelnõu, mis tuleb võtta vastavalt lõike 1 punktile b seoses artikli 12 lõike 1 punktiga a. Enne eelnõu esitamist konsulteerib komisjon liikmesriikide esindajate, piirkondlike ja kohalike asutuste, asjaomaste turismi- ja tarbijaorganisatsioonide ning muude huvitatud isikutega. Pärast asjakohaste eeskirjade vastuvõtmist avaldab komisjon need Internetis.

Artikkel 16

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse ka selle artiklit 8.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 ettenähtud periood on kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 17

Kehtetuks tunnistamine

1. Direktiiv 76/160/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 31. detsembrist 2014. Vastavalt lõikele 2 ei mõjuta see kehtetuks tunnistamine liikmesriikide kohustusi seoses kehtetuks tunnistatavas direktiivis sätestatud ülevõtmise ja rakendamise tähtaegadega.

2. Niipea kui liikmesriik on võtnud kõik käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus-, haldus- ja praktilised meetmed, kohaldatakse käesolevat direktiivi 76/160/EMÜ asemel.

3. Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile 76/160/EMÜ tõlgendatakse viidetena käesolevale direktiivile.

Artikkel 18

Rakendamine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud seadused, määrused ja rakendussätted 2008. aasta 24. märtsiks. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste riigisiseste õigusnormide teksti.

*Artikkel 19***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 20***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 15. veebruar 2006

Euroopa Parlamendi nimel
president

J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja

H. WINKLER

I LISA

Maismaavesi

	A	B	C	D	E
	Näitaja	Väga hea kvaliteet	Hea kvaliteet	Piisav kvaliteet	Analüüsi standard-meetodid
1	Soole enterokokid (pmü/100 ml)	200 (*)	400 (*)	330 (**)	ISO 7899-1 või ISO 7899-2
2	<i>Escherichia coli</i> (pmü/100 ml)	500 (*)	1 000 (*)	900 (**)	ISO 9308-3 või ISO 9308-1

(*) Põhineb 95 protsentiili hindamisel. Vt II lisa.

(**) Põhineb 90 protsentiili hindamisel. Vt II lisa.

RANNIKUVESI JA ÜLEMINEKUVESI

	A	B	C	D	E
	Näitaja	Väga hea kvaliteet	Hea kvaliteet	Piisav kvaliteet	Analüüsi standard-meetodid
1	Soole enterokokid (pmü/100 ml)	100 (*)	200 (*)	185 (**)	ISO 7899-1 või ISO 7899-2
2	<i>Escherichia coli</i> (pmü/100 ml)	250 (*)	500 (*)	500 (**)	ISO 9308-3 või ISO 9308-1

(*) Põhineb 95 protsentiili hindamisel. Vt II lisa.

(**) Põhineb 90 protsentiili hindamisel. Vt II lisa

II LISA

Suplusvee hindamine ja klassifikatsioon**1. Halb kvaliteet**

Suplusveekogu klassifitseeritakse "halvaks", kui suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogus viimase hindamisperioodi kohta ^(a) on mikrobioloogiliste loendite protsentiili väärtused ^(b) halvemad ^(c) kui "piisava kvaliteedi" väärtused I lisa veerus D.

2. Piisav kvaliteet

Suplusveekogu klassifitseeritakse "piisavaks":

- 1) kui suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogus viimase hindamisperioodi kohta on mikrobioloogiliste loendite protsentiili väärtused võrdsed I lisa veerus D esitatud "piisava" väärtustega või nendest paremad ^(d), ja
- 2) juhul kui suplusvees esineb lühiajalist reostust, siis tingimusel, et:
 - i) võetakse asjakohaseid kvaliteedijuhtimise meetmeid, kaasa arvatud järelevalve, varajase hoiatamise süsteemid ja seire, eesmärgiga vältida suplejate kokkupuudet reostusega, neid hoiatades ja vajaduse korral suplemist keelates;
 - ii) võetakse tarvitusele asjakohaseid kvaliteedijuhtimise meetmeid reostuse põhjuste vältimiseks, vähendamiseks ja kõrvaldamiseks ning
 - iii) proovide arv, mida ei võetud arvesse vastavalt artikli 3 lõikele 6 lühiajalise reostuse tõttu viimase hindamisperioodi jooksul, ei moodusta üle 15 % kogu proovide arvust selleks perioodiks koostatud seirekalendris või üle ühe proovi suplushooaja kohta, olenevalt sellest, kumb on suurem.

3. Hea kvaliteet

Suplusveekogu klassifitseeritakse "heaks":

- 1) kui suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogus viimase hindamisperioodi kohta on mikrobioloogiliste loendite protsentiili väärtused võrdsed I lisa veerus C esitatud "hea kvaliteedi" väärtustega või nendest paremad^d, ja
- 2) juhul kui suplusvees esineb lühiajalist reostust, siis tingimusel, et:
 - i) võetakse asjakohaseid kvaliteedijuhtimise meetmeid, kaasa arvatud järelevalve, varajase hoiatamise süsteemid ja seire eesmärgiga vältida suplejate kokkupuudet reostusega, neid hoiatades ja vajaduse korral suplemist keelates;
 - ii) võetakse asjakohaseid kvaliteedijuhtimise meetmeid reostuse põhjuste vältimiseks, vähendamiseks või kõrvaldamiseks ja
 - iii) proovide arv, mida ei võetud arvesse vastavalt artikli 3 lõikele 6 lühiajalise reostuse tõttu viimase hindamisperioodi jooksul, ei moodusta üle 15 % kogu proovide arvust selleks perioodiks koostatud seirekalendris või üle ühe proovi suplushooaja kohta, olenevalt sellest, kumb on suurem.

4. Väga hea kvaliteet

Suplusveekogu klassifitseeritakse "väga heaks":

- 1) kui suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogus viimase hindamisperioodi kohta on mikrobioloogiliste loendite protsentiili väärtused võrdsed I lisa veerus B esitatud "väga hea kvaliteedi" väärtustega või nendest paremad ja
- 2) juhul kui suplusvees esineb lühiajalist reostust, siis tingimusel, et:
 - i) võetakse asjakohaseid kvaliteedijuhtimise meetmeid, kaasa arvatud järelevalve, varajase hoiatamise süsteemid ja seire eesmärgiga vältida suplejate kokkupuudet reostusega, neid hoiatades või vajaduse korral suplemist keelates;
 - ii) võetakse asjakohaseid kvaliteedijuhtimise meetmeid reostuse põhjuste vältimiseks, vähendamiseks või kõrvaldamiseks ja
 - iii) proovide arv, mida ei võetud arvesse vastavalt artikli 3 lõikele 6 lühiajalise reostuse tõttu viimase hindamisperioodi jooksul, ei moodusta üle 15 % kogu proovide arvust selleks perioodiks koostatud seirekalendris või üle ühe proovi suplushooaja kohta, olenevalt sellest, kumb on suurem.

MÄRKUSED

- (a) "Viimane hindamisperiood" tähendab viimast nelja suplushooaega või, vastavalt vajadusele artikli 4 lõigetes 2 ja 4 sätestatud perioodi.
- (b) Konkreetsest veekogust kogutud mikrobioloogiliste andmete $\log_{10}$ normaaljaotuse tihedusfunktsiooni protsentiili hindamise põhjal leitakse protsentiili väärtus järgmiselt:
 - i) võetakse $\log_{10}$ väärtus kõigist bakteriaalsetest loenditest hinnatavas andmejärjestuses. (Kui saadakse nullväärtus, võetakse selle asemel $\log_{10}$ väärtus analüüsimeetodi minimaalsest avastamiskiirusest);
 - ii) arvutatakse aritmeetiline keskmine $\log_{10}$ väärtustest (μ);
 - iii) arvutatakse standardhälve $\log_{10}$ väärtustest (σ).Andmete jaotuse tihedusfunktsiooni ülemine 90-protsentiili punkt tuletatakse järgmisest võrrandist: ülemine 90-protsentiil = antiloog ($\mu + 1,282 \sigma$).
Andmete jaotuse tihedusfunktsiooni ülemine 95-protsentiili punkt tuletatakse järgmisest võrrandist: ülemine 95-protsentiil = antiloog ($\mu + 1,65 \sigma$).
- (c) "Halvem" tähendab suuremat kontsentratsiooni väärtust väljendatuna pmü/100 ml.
- (d) "Parem" tähendab väiksemat kontsentratsiooni väärtust väljendatuna pmü/100 ml.

III LISA

Suplusvee profiil

1. Artiklis 6 nimetatud suplusvee profiil koosneb järgmisest:
 - a) suplusveekogu ja teiste kõnealuse suplusveekogu valgalas olevate pinnavete, mis võivad olla reostuse allikaks, füüsilistest, geograafilistest ja hüdroloogilistest omadustest, mis on käesoleva direktiivi kohaldamisel asjakohased ning ette nähtud direktiivis 2000/60/EÜ;
 - b) suplusveekogu ja suplejate tervist mõjutada võivate reostuse põhjuste kindlakstegemisest ja hindamisest;
 - c) tsüanobakterite leviku võimalikkuse hindamisest;
 - d) makrovetikate ja/või fütoplanktoni leviku võimalikkuse hindamisest;
 - e) kui punktis b nimetatud hindamine näitab lühiajalise reostuse riski, järgmisest teabest:
 - võimaliku lühiajalise reostuse eeldatav olemus, sagedus ja kestus,
 - üksikasjad reostuse teiste põhjuste kohta, kaasa arvatud nende suhtes võetud kvaliteedijuhtimise meetmed ning põhjuste kõrvaldamise ajakava,
 - lühiajalise reostuse korral võetud kvaliteedijuhtimise meetmed ning selliste meetmete võtmise eest vastutavad asutused ja nende kontaktandmed;
 - f) seirepunkti asukoht.
2. Kui suplusveekogu on klassifitseeritud kvaliteedilt “heaks”, “piisavaks” või “halvaks”, tuleb suplusvee profiil regulaarselt üle vaadata, et hinnata, kas mõni lõikes 1 nimetatud asjaoludest on muutunud. Vajaduse korral tuleb profiili ajakohastada. Ülevaatamise sagedus ja ulatus tuleb kindlaks määrata reostuse olemuse ja tõsiduse põhjal. Käsitlema peab vähemalt järgmises tabelis toodud asjaolusid ja ülevaatamist peab tegema vähemalt tabelis määratud sagedusega.

Suplusvee klassifikatsioon	“Hea”	“Piisav”	“Halb”
Ülevaatamine peab toimuma vähemalt iga	4 aasta järel	3 aasta järel	2 aasta järel
Asjaolud, mida käsitletakse (lõike 1 punktid)	a–f	a–f	a–f

Kui suplusveekogu on eelmisel korral klassifitseeritud “väga heaks”, tuleb suplusvee profiil üle vaadata ja vajaduse korral ajakohastada ainult juhul, kui klassifikatsioon muutub “heaks”, “piisavaks” või “halvaks”. Ülevaatamisel tuleb käsitleda kõiki lõikes 1 toodud asjaolusid.

3. Kui suplusveekogus või selle läheduses toimuvad olulised ehitustööd või olulised muutused infrastruktuuris, tuleb vee profiili ajakohastada enne järgmise suplushooaja algust.
4. Võimaluse korral esitatakse lõike 1 punktides a ja b nimetatud teave üksikasjalikul kaardil.
5. Profiilile võib olla lisatud või see võib sisaldada muud asjakohast teavet, kui pädev asutus peab seda vajalikuks.

IV LISA

Suplusvee seire

1. Vahetult enne iga suplushooaja algust tuleb võtta üks proov. Suplushooaja jooksul tuleb võtta ja analüüsida vähemalt nelja proovi, võttes arvesse nimetatud proovi ning lõike 2 tingimusi.
 2. Suplushooaja jooksul tuleb võtta ja analüüsida ainult kolme proovi, juhul kui suplusveekogu:
 - a) suplushooaeg ei kesta üle 8 nädala või
 - b) asub eriliste geograafiliste piirangutega piirkonnas.
 3. Proovivõtmise kuupäevad peavad olema jaotatud suplushooajale nii, et proovivõtmise kuupäevade vaheline aeg ei ületaks ühte kuud.
 4. Lühiajalise reostuse korral võetakse üks lisaproov, et kontrollida reostuse lõppemist. See proov ei kuulu suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogusse. Kui on vaja asendada arvesse mitte võetud proovi, võetakse täiendav proov 7 päeva pärast lühiajalise reostuse lõppu.
-

V LISA

Mikrobioloogilise analüüsi jaoks võetud proovide käitlemise eeskirjad**1. Proovivõtu koht**

Võimaluse korral peaks proove võtma 30 sentimeetrit altpoolt veepinda vähemalt 1 meetri sügavuses vees.

2. Proovianumate steriliseerimine

Proovianumad peavad:

- läbima steriliseerimise autoklaavis 121 °C juures vähemalt 15 minutit või
- läbima kuivsteriliseerimise 160 °C ja 170 °C vahel vähemalt 1 tunni või
- olema kiiritatud proovianumad, mis on saadud otse tootjalt.

3. Proovide võtmine

Proovianuma mahutavus sõltub vee hulgast, mida on vaja konkreetse näitaja testimiseks. Minimaalne mahutavus on üldiselt 250 ml.

Proovianumad peavad olema läbipaistvast ja värvitust materjalist (klaas, polüeteen või polüpropüleen).

Et vältida proovi juhuslikku saastumist, peab proovivõtja proovianumate steriilsuse säilitamiseks kasutama aseptilist tehnikat. Kui seda tehakse nõuetekohaselt, ei ole vaja kasutada steriilseid vahendeid (nagu steriilsed kirurgikindad, tangide või proovivõtmise ridva kasutamine).

Proov tuleb proovil ja proovivõtu blanketil selgelt märgistada tindiga, mida ei saa kustutada.

4. Proovide hoiustamine ja transport enne analüüsi

Veeproove peab kogu transpordi jooksul kaitsma valguse, eriti otsese päikesevalguse eest.

Proove tuleb kuni nende laboratooriumisse toimetamiseni säilitada temperatuuril umbes 4 °C kas jahutuskastis või külmikus (olenevalt kliimast). Kui transport laboratooriumisse kestab tõenäoliselt rohkem kui 4 tundi, peab neid transportima külmikus.

Aeg proovi võtmise ja analüüsimise vahel peab olema võimalikult lühike. Soovitav on analüüsida proove samal tööpäeval. Kui see ei ole praktilistel kaalutlustel võimalik, peab proovi töötleva vähemalt 24 tunni jooksul. Vahepeal peab neid hoiustama pimedas kohas temperatuuril 4 °C ± 3 °C.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2006/11/EÜ,**15. veebruar 2006,****teatavate ühenduse veekeskkonda lastavate ohtlike ainete põhjustatava saaste kohta****(Kodifitseeritud versioon)****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 4. mai 1976. aasta direktiivi 76/464/EMÜ teatavate ühenduse veekeskkonda lastavate ohtlike ainete põhjustatava saaste kohta ⁽³⁾ on korduvalt oluliselt muudetud ⁽⁴⁾. Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks kõnealune direktiiv kodifitseerida.

(2) Liikmesriikidel on vaja võtta üldisi ja samaaegseid meetmeid, et kaitsta ühenduse veekeskkonda reostuse, eriti aga püsivate, mürgiste ja bioakumuleeruvate ainete põhjustatud reostuse eest.

(3) Mitmed konventsioonid on mõeldud kaitsma rahvusvahelisi vooluveekogusid ja merekeskkonda saaste eest. On oluline tagada nende konventsioonide kooskõlastatud rakendamine.

(4) Mitmes liikmesriigis kohaldatavate teatavate ohtlike ainete veekeskkonda juhtimist käsitlevate sätete erinevused võivad luua ebavõrdseid konkurentsitingimusi ning seega otseselt mõjutada siseturu toimimist.

(5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsus nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnaalane tegevusprogramm, ⁽⁵⁾ näeb ette hulga meetmeid magevee ja merevee kaitsmiseks teatavate saasteainete eest.

(6) Selleks et tagada ühenduse veekeskkonna tõhus kaitse, on vaja koostada esimene nimistu, edaspidi "I nimistu", kuhu tuleks aineid valida nende mürgisuse, püsivuse ja bioakumuleerumisvõime põhjal ja kust tuleks välja jätta bioloogiliselt ohutud või kiiresti bioloogiliselt ohututeks aineteks lagunevad ained, ning samuti teine nimistu, edaspidi "II nimistu", kuhu kuuluksid ained, millel on veekeskkonnale kahjulik mõju, mida on siiski võimalik piirata konkreetsele alale ja mille ulatus sõltub suubla omadustest ja asukohast. Nende ainete juhtimine keskkonda peaks toimuma eelnevate lubade alusel, kus oleksid kindlaks määratud heitveenormid.

(7) Keskkonna saastamine I nimistus nimetatud ohtlike ainetega tuleb lõpetada. Piirväärtused on kindlaks määratud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik) ⁽⁶⁾ IX lisas osutatud direktiivides. Direktiivi 2000/60/EÜ artikkel 16 näeb ette korra, millega kehtestatakse prioriteetsete ainete kontrollimise meetmed ja keskkonna kvaliteedistandardid.

⁽¹⁾ ELT C 117, 30.4.2004, lk 10.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 26. oktoobri 2004. aasta arvamus (ELT C 174 E, 14.7.2005, lk 39) ja nõukogu 30. jaanuari 2006. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 129, 18.5.1976, lk 23. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/60/EÜ (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

⁽⁴⁾ Vt II lisa A osa.

⁽⁵⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud otsusega nr 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

- (8) II nimistusse kuuluvate ainete põhjustatud veereostust on vaja vähendada. Selleks peaksid liikmesriigid käivitama programme, mille lahutamatuks osaks on veekeskonna kvaliteedi standardid, mis määratakse kindlaks kooskõlas nõukogu direktiividega, kui need on olemas. Kõnealuste saasteainete heitveenorme tuleks arvutada neid keskkonna kvaliteedi standardeid arvestades.
- (9) Üks või mitu liikmesriiki võivad eraldi või üheskoos võtta rangemaid meetmeid, kui on ette nähtud käesoleva direktiiviga.
- (10) Eriti ohtlike ainete heited ühenduse veekeskonda tuleks nende päritolu väljaselgitamiseks inventeerida.
- (11) I lisa I ja II nimistut võib omandatud kogemuste põhjal olla vaja muuta või täiendada, vajaduse korral viies aineid II nimistust üle I nimistusse.
- (12) Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud II lisa B-osas esitatud direktiivide siseriikliku õigusesse ülevõtmise tähtaegadega,
- c) *magevee piir* – koht vooluveekogus, kus vee soolsus mõõna ajal ja vähese mageveevoolu korral merevee tõttu oluliselt suureneb;
- d) *heide* – I lisa I või II nimistusse kuuluvate ainete juhtimine artiklis 1 osutatud vetesse, välja arvatud järgmised heited:
- i) süvendustööde heited,
- ii) laevadelt eksploatatsiooni käigus territoriaalvetesse lastavad heited,
- iii) laevadelt territoriaalvetesse kaadatavad heited;
- e) *reostus* – inimese poolt otsene või kaudne ainete või energia viimine veekeskonda, mis ohustab inimeste tervist, elusressursse ja vee ökosüsteeme, halvendab keskkonna kasutamist puhkeaja veetmiseks või häirib teisi õiguspäraseid vee kasutamise viise.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 3

Artikkel 1

Arvestades artiklit 7, kohaldatakse käesolevat direktiivi järgmise suhtes:

- a) maismaa pinnavesi;
- b) territoriaalveed;
- c) riigisisesed rannikuveed.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *maismaa pinnavesi* – kogu seisev või voolav pinnavesi ühe või mitme liikmesriigi territooriumil;
- b) *riigisisesed rannikuveed* – vesi maismaa pool lähtejoont, millest mõõdetakse territoriaalvete laiust, mis vooluveekogude korral ulatub magevee piirini;

Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid artiklis 1 osutatud vete reostamise lõpetamiseks I lisa I nimistus loetletud aineliikidesse ja -rühmadesse kuuluvate ohtlike ainete (edaspidi "I nimistuse ained") ning samade vete reostamise piiramiseks I lisa II nimistus loetletud aineliikidesse ja -rühmadesse kuuluvate ohtlike ainete (edaspidi "II nimistuse ained") kooskõlas käesoleva direktiiviga.

Artikkel 4

I nimistuse ainete suhtes kehtib järgmine:

- a) kõikide nende ainete artiklis 1 osutatud vetesse heitmiseks on vaja asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse eelnevat luba;
- b) kõikide nende ainete artiklis 1 osutatud vetesse heitmiseks ning, kui see on käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalik, kanalisatsiooni laskmiseks määratakse kõnealuses loas kindlaks heitveenormid;
- c) lube antakse üksnes piiratud ajaks. Neid võidakse direktiivi 2000/60/EÜ IX lisas osutatud direktiividega sätestatud heite piirväärtuste muutusi arvestades pikendada.

Artikkel 5

1. Artikli 4 alusel antud lubade heitveenormidega määratakse kindlaks:

- a) heites lubatud aine maksimaalne kontsentratsioon. Lahjendamise korral jagatakse direktiivi 2000/60/EÜ IX lisas osutatud direktiividega sätestatud heite piirväärtus lahjendusteguriga;
- b) heites lubatud aine maksimaalset kogust tohib vajaduse korral ühel või mitmel perioodil väljendada saasteaine kaaluühikuna saastava tegevuse iseloomuliku elemendi ühiku kohta (näiteks kaaluühik tooraine ühiku või tooteühiku kohta).

2. Liikmesriigi pädev asutus võib vajaduse korral iga loa puhul kehtestada rangemad heitveenormid kui need, mis saadakse direktiivi 2000/60/EÜ IX lisas osutatud direktiividega sätestatud heite piirväärtuste kohaldamisest, võttes eelkõige arvesse kõnealuste ainete mürgisust, püsivust ja bioakumuleerumisvõimet keskkonnas, kuhu neid heidetakse.

3. Kui heite keskkonda juhtija teatab, et ta ei ole võimeline heitveenorme täitma, või kui see on asjaomase liikmesriigi pädevale asutusele ilmne, siis luba ei anta.

4. Kui heitveenormid jäetakse täitmata, võtab asjaomase liikmesriigi pädev asutus kõik asjakohased meetmed, et tagada loa tingimuste täitmine ja et vajaduse korral keelatakse heite keskkonda juhtimine ära.

Artikkel 6

1. Artiklis 1 osutatud vete II nimistu ainetega reostamise vähendamiseks loovad liikmesriigid programme, mida nad rakendavad eelkõige lõigetes 2 ja 3 osutatud viisidel.

2. Iga artiklis 1 osutatud vetesse juhitava heite jaoks, mis võib sisaldada II nimistu aineid, on vaja asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse eelnevat luba, milles on sätestatud asjakohased heitveenormid. Sellised normid peavad põhinema keskkonna kvaliteedi standarditel, mis määratakse kindlaks lõikes 3 sätestatud viisil.

3. Lõikes 1 osutatud programmid hõlmavad veekeskkonna kvaliteedi standardeid; need määratakse kindlaks kooskõlas nõukogu direktiividega, kui need on olemas.

4. Programmid võivad samuti sisaldada sätteid, mis reguleerivad ainete või ainerühmade ja toodete koostist ja kasutust, arvestades tehnika viimaseid majanduslikult teostatavaid edusamme.

5. Programmides määratakse kindlaks nende täitmise täht ajad.

6. Programmide ja nende täitmise tulemuste kokkuvõtted saadetakse komisjonile.

7. Komisjon korraldab koos liikmesriikidega nende programmide korrapärase võrdlemise, et tagada nende rakendamisel piisav kooskõlastatus. Kui komisjon seda vajalikuks peab, teeb ta nõukogule või Euroopa Parlamendile selle kohta asjakohaseid ettepanekuid.

Artikkel 7

Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud meetmete rakendamiseks vajalikud meetmed, suurendamata seejuures reostust veekogudes, mille suhtes artiklit 1 ei kohaldata. Peale selle keelavad nad ära igasuguse tegevuse, millega tahtlikult või tahtmatult hoidutakse käesoleva direktiivi sätete täitmisest.

Artikkel 8

Käesoleva direktiivi alusel võetavate meetmete rakendamine ei tohi mitte mingil juhul ei otseselt ega kaudselt põhjustada artiklis 1 osutatud vete reostuse suurenemist.

Artikkel 9

Vajaduse korral võivad liikmesriigid eraldi või üheskoos võtta põhjalikumaid meetmeid, kui on ette nähtud käesoleva direktiiviga.

Artikkel 10

Pädev asutus inventeerib artiklis 1 osutatud vetesse tehtavad heited, mis võivad sisaldada I nimistu aineid, mille suhtes kohaldatakse heitveenorme.

Artikkel 11

1. Liikmesriigid saadavad iga kolme aasta järel, tehes seda esimest korda ajavahemiku kohta 1993 kuni 1995 kaasa arvatud, komisjonile käesoleva direktiivi rakendamist käsitleva teabe sektori aruande kujul, mis hõlmab ka muid asjaomaseid ühenduse direktiive. Selline aruanne esitatakse kas küsimustiku või vormi alusel, mille komisjon koostab nõukogu 23. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/692/EMÜ teatavate keskkonnavalaste direktiivide rakendamise aruannete ühtlustamise ja ratsionaliseerimise kohta ⁽¹⁾ artiklis 6 ette nähtud korras. Küsimustik või vorm saadetakse liikmesriikidele kuus kuud enne aruandes käsitletava ajavahemiku algust. Aruanne saadetakse komisjonile üheksa kuu jooksul pärast selles käsitletud kolmeaastase ajavahemiku lõppu.

Komisjon avaldab ühenduse aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta üheksa kuu jooksul pärast aruannete saamist liikmesriikidelt.

2. Lõike 1 alusel saadud teavet tohib kasutada üksnes eesmärgil, milleks seda taotleti.

3. Komisjon ja liikmesriikide pädevad asutused, nende ametnikud ega teised teenistujad ei tohi avaldada käesoleva direktiivi kohaldamise tulemusena neile teatavaks saanud teavet, mis oma laadilt on ametisaladus.

4. Lõigete 2 ja 3 sätteid ei takista avaldamast üldteavet ja ülevaateid, mis ei sisalda teavet üksikute ettevõtjate või ettevõtjate ühenduste kohta.

Artikkel 12

Nõukogu ja Euroopa Parlament vaatavad läbi ja vajaduse korral täiendavad komisjoni ettepanekul, mille see teeb omal algatusel või liikmesriigi palvel, I lisa I ja II nimistut vastavalt omandatud kogemustele, viies vajaduse korral asjaomaseid aineid II nimistust üle I nimistusse.

Artikkel 13

Direktiiv 76/464/EMÜ tunnistatakse kehtetuks, ilma et see mõjutaks liikmesriikide kohustusi, mis on seotud II lisa B-osas esitatud direktiivide siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaegadega.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile kooskõlas III lisas esitatud vastavustabeliga.

Artikkel 14

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 15

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 15. veebruar 2006

Euroopa Parlamendi nimel
president

J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja

H. WINKLER

⁽¹⁾ EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

I LISA

Aineliikide ja -rühmade I nimistu

I nimistu sisaldab järgmistesse aineliikidesse ja -rühmadesse kuuluvaid aineid, mis on valitud nende mürgisuse, püsivuse või bioakumuleerumise tõttu; välja arvatud bioloogiliselt ohutud ained või ained, mis lagunevad kiiresti bioloogiliselt ohututeks aineteks:

1. halogeenorgaanilised ühendid ja ained, mis võivad neid veekeskkonnas moodustada;
2. fosfororgaanilised ühendid;
3. tinaorgaanilised ühendid;
4. ained, millel on veekeskkonnas või selle kaudu kantserogeensed omadused ⁽¹⁾;
5. elavhõbe ja selle ühendid;
6. kaadmium ja selle ühendid;
7. püsivad mineraalõlid ja naftapäritoluga süsivesinikud,

ning artiklite 3, 7, 8 ja 12 rakendamisel:

8. püsivad sünteetilised ained, mis võivad ujuda veepinnal, jääda heljumisse või settida ning takistada vee kasutamist.

Aineliikide ja -rühmade II nimistu

II nimistu sisaldab

- I nimistusse kuuluvaid aineliike ja -rühmi, mille direktiivi 2000/60/EÜ IX lisas osutatud direktiividega sätestatud heite piirväärtusi ei ole nendes direktiivides kindlaks määratud,
- teatavaid üksikaineid ja aineliike, mis kuuluvad järgmiselt loetletud aineliikidesse ja -rühmadesse,

ja millel on veekeskkonnale kahjulik mõju, mida on siiski võimalik piirata konkreetsele alale ning mille ulatus oleneb suubla omadustest ja asukohast.

Teises taandes osutatud aineliigid ja -rühmad

1. Järgmised metalloidid ja metallid ning nende ühendid:

1. tsink	6. seleen	11. tina	16. vanaadium
2. vask	7. arseen	12. baarium	17. koobalt
3. nikkel	8. antimon	13. berüllium	18. tallium
4. kroom	9. molübdeen	14. boor	19. telluur
5. plii	10. titaan	15. uraan	20. hõbe

2. Biotsiidid

ja nende derivaadid, mis ei esine I nimistuses.

⁽¹⁾ Kui mõni II nimistus esinev aine on kantserogeenne, loetakse see aine kuuluvaks käesoleva nimistu 4. kategooriasse.

3. Ained, mis rikuvad veekeskkonnast saadud inимtoiduks mõeldud toodete maitset ja/või lõhna,

ning ühendid, mis võivad põhjustada selliste ainete teket veekeskkonnas.

4. Räni toksilised või püsivad orgaanilised ühendid ja ained, mis võivad põhjustada selliste ühendite moodustumist vees, välja arvatud bioloogiliselt ohutud või vees kiiresti ohututeks aineteks lagunevad räniorgaanilised ühendid.
5. Anorgaanilised fosforiühendid ja fosfor lihtainena.
6. Mittepüsivad mineraalõlid ja naftapäritoluga süsivesinikud.
7. Tsüaniidid, fluoriidid.
8. Hapnikusisaldust ebasoodsalt mõjutavad ained, eriti ammoniaak, nitritid.

Avaldus artikli 7 kohta

Liikmesriigid kohustuvad kehtestama torujuhtmete kaudu avamerre juhitava reovee kohta nõuded, mis on vähemalt sama ranged kui käesoleva direktiiviga kehtestatud nõuded.

II LISA

A-OSA

KEHTETUKS TUNNISTATUD DIREKTIIV KOOS MUUDATUSTEGA

(osutatud artiklis 13)

Nõukogu direktiiv 76/464/EMÜ (EÜT L 129, 18.5.1976, lk 23)

Nõukogu direktiiv 91/692/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/60/EÜ (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1)

ainult I lisa punkt a

ainult selle artikli 22 lõike 2 neljandas

taandes tehtud viide direktiivi 76/464/EMÜ

artiklile 6

B-OSA

SISERIIKLIKKU ÕIGUSESSE ÜLEVÕTMISE TÄHTAJAD

(osutatud artiklis 13)

Direktiiv	ülevõtmise tähtaeg
76/464/EMÜ	—
91/692/EMÜ	1. jaanuar 1993
2000/60/EÜ	22. detsember 2003

III LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 76/464/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 1, lõige 1, sissejuhatav osa	Artikkel 1, sissejuhatav osa
Artikkel 1, lõige 1, esimene taane	Artikkel 1, punkt a
Artikkel 1, lõige 1, teine taane	Artikkel 1, punkt b
Artikkel 1, lõige 1, kolmas taane	Artikkel 1, punkt c
Artikkel 1, lõige 1, neljas taane	—
Artikkel 1, lõige 2, sissejuhatav osa	Artikkel 2, sissejuhatav osa
Artikkel 1, lõige 2, punktid a, b ja c	Artikkel 2, punktid a, b ja c
Artikkel 1, lõige 2, punkt d, esimene taane	Artikkel 2, punkt d, alapunkt i
Artikkel 1, lõige 2, punkt d, teine taane	Artikkel 2, punkt d, alapunkt ii
Artikkel 1, lõige 2, punkt d, kolmas taane	Artikkel 2, punkt d, alapunkt iii
Artikkel 1, lõige 2, punkt e	Artikkel 2, punkt e
Artikkel 2	Artikkel 3
Artikkel 3, sissejuhatav osa	Artikkel 4, sissejuhatav osa
Artikkel 3, punkt 1	Artikkel 4, punkt a
Artikkel 3, punkt 2	Artikkel 4, punkt b
Artikkel 3, punkt 3	—
Artikkel 3, punkt 4	Artikkel 4, punkt c
Artikkel 4	—
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikkel 7	Artikkel 6
Artikkel 8	Artikkel 7
Artikkel 9	Artikkel 8
Artikkel 10	Artikkel 9
Artikkel 11	Artikkel 10
Artikkel 12	—
Artikkel 13	Artikkel 11
Artikkel 14	Artikkel 12
—	Artikkel 13
—	Artikkel 14
Artikkel 15	Artikkel 15
Lisa	Lisa I
—	Lisa II
—	Lisa III

II

(Aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

EUROOPA PARLAMENT JA NÕUKOGU

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU SOOVITUS,

15. veebruar 2006,

edasise Euroopa koostöö kohta kõrghariduse kvaliteedi tagamisel

(2006/143/EÜ)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

alustada ühe või mitme kvaliteeditagamise- ja akrediteerimisasutuse loomist.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 149 lõiget 4 ja artikli 150 lõiget 4,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Kuigi nõukogu 24. septembri 1998. aasta soovitus 98/561/EÜ Euroopa koostöö kohta kõrghariduse kvaliteedi tagamisel⁽³⁾ rakendamine on olnud küllaltki edukas, nagu nähtub komisjoni 30. septembri 2004. aasta aruandest, on siiski vaja parandada Euroopa kõrghariduse toimivust eelkõige kvaliteedi osas, nii et see oleks läbipaistvam ja usaldusväärsem nii Euroopa kodanike kui ka teistelt kontinentidelt pärit üliõpilaste ja teadlaste jaoks.

(2) Soovitus 98/561/EÜ kutsuti üles toetama ja vajadusel looma läbipaistvaid kvaliteeditagamise süsteeme. Peaaegu kõik liikmesriigid on sisse seadnud riiklikud kvaliteeditagamise süsteemid ja alustanud või võimaldanud

(3) Soovitus 98/561/EÜ kutsuti üles rajama riiklikke kvaliteeditagamise süsteeme reale olulistele tunnustele, sealhulgas programmide või õppeasutuste atesteerimisele sisehindamise alusel, välisülevaatustele, üliõpilaste kaasamisele, tulemuste avalikustamisele ja rahvusvahelisele osalusele. Kvaliteeditagamise hindamiste tulemused aitavad oluliselt kaasa kõrgharidusasutuste tegevuse parandamisele.

(4) Need 3. põhjenduses osutatud olulised põhimõtted on enamasti lülitatud kõigisse kvaliteeditagamise süsteemidesse ja on Bologna protsessi raames, Euroopa kõrgharidusruumi loomise eesmärgil heaks kiidetud Euroopa haridusministrite kohtumisel Berliinis 2003. aasta septembris.

(5) Kõrghariduse kvaliteedi tagamise Euroopa võrgustik (ENQA) loodi 2000. aastal ja sellesse kuulub üha enam kvaliteeditagamise- ja akrediteerimisasutusi kõigist liikmesriikidest.

⁽¹⁾ ELT C 255, 14.10.2005, lk 72.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 13. oktoobri 2005. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 30. jaanuari 2006. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 270, 7.10.1998, lk 56.

(6) Bologna protsessi raames võtsid 45 riigi haridusministrid 2003. aasta septembri Berliini koosoleku järgena Bergeni kohtumisel 19.–20. mail 2005 vastu ENQA esitatud standardid ja suunised kvaliteedi tagamiseks Euroopa

kõrgharidusruumis. Samuti toetasid nad riigisisel läbivaatamisel põhineva Euroopa kvaliteeditagamise asutuste registri loomise ideed ja palusid ENQA edasises koostöös Euroopa ülikoolide ühenduse (EUA), Euroopa kõrgharidusasutuste ühenduse (EURASHE) ja Euroopa üliõpilaste riiklike liitudega (ESIB) välja töötada rakendamispätki ning anda Bologna protsessi jälgimise rühma kaudu sellest aru haridusministritele. Lisaks sellele rõhutasid nad riigisiselt tunnustatud asutuste vahelise koostöö tähtsust, et tugevdada vastastikust akrediteerimise tunnustamist või kvaliteeditagamise otsuste tegemist.

- (7) ELi tegevus kvaliteeditagamise toetamisel tuleks kujundada kooskõlas tegevustega Bologna protsessi raames.
- (8) On soovitatav koostada Euroopas tegutsevate (piirkondlike või riiklike, laiemalt või kitsamalt spetsialiseerunud, avaliku- või erasektori) sõltumatute ja usaldusväärsete kvaliteeditagamisasutuste register, et toetada läbipaistvust kõrghariduses ning aidata kaasa kvalifikatsioonide ja välismaiste õpingute tunnustamisele.
- (9) Lissaboni strateegia raames väljendas Euroopa Ülemkogu 2002. aasta märtsis Barcelonas lõppseisukohta, et Euroopa haridus- ja koolitussüsteemid peaksid saama "maailmakvaliteedi mõõdupuuks",

SOOVITAVAD KÄESOLEVAGA LIIKMESRIIKIDEL:

1. ergutada kõikide oma territooriumil tegutsevate kõrgemate õppeasutuste rangete kvaliteeditagamise süsteemide kehtestamist või väljaarendamist vastavalt kvaliteeditagamise standarditele ja suunistele Euroopa kõrgharidusruumis, mis võeti vastu Bologna protsessi raames Bergenis;
2. ergutada kõiki oma territooriumil tegutsevaid kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutusi, et nad oleksid hindamisel iseseisvad, rakendaksid hindamisel soovitus 98/561/EÜ esitatud põhimõtteid ning ühist üldiste standardite ja suuniste kogumit mis võeti vastu Bergenis. Standardeid tuleb välja töötada koostöös kõrgharidussektori esindajatega. Neid tuleb kohaldada viisil, mis kaitseb ja soodustab mitmekesisust ja uuendusi;
3. ergutada liikmesriikide asutuste, kõrgharidussektori ning kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutuste esindajaid nagu ka tööturu osapooli Euroopa kvalitee-

ditagamisasutuste registri ("Euroopa register") sisseseadmisel, põhinedes lisas kirjeldatud põhimõtteid arvestaval riigisisel läbivaatamisel, ning määratleda registreerimistingimused ja eeskirjad registri haldamiseks;

4. võimaldada oma territooriumil tegutsevatel kõrgematel õppeasutustel valida Euroopa registrisse kantud kvaliteeditagamis- või akrediteerimisasutuste hulgast asutus, mis vastab nende vajadustele ja profiilile eeldusel, et see on kooskõlas asjaomase riigi õigusaktidega või lubatav vastava riigi asutuse loa alusel;
5. toetada kõrgkoolide püüdlusi lasta Euroopa registrisse kantud mõnel teisel asutusel teha täiendav hindamine või akrediteerimine, et tõsta nende rahvusvahelist mainet;
6. soodustada asutustevahelist koostööd selleks, et luua kvaliteeditagamise ja akrediteerimise hindamise vastastikune usaldus ja tunnustamine, seega hõlbustada kvalifikatsioonide tunnustamist ka mõnes muus riigis õppimise või töötamise eesmärkidel;
7. tagada avalikkuse juurdepääs Euroopa registris loetletud kvaliteeditagamis- või akrediteerimisasutuste tehtud hindamistele,

KUTSUVAAD KOMISJONI ÜLES:

1. jätkama tihedas koostöös liikmesriikidega kõrgemate õppeasutuste, kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutuste ning asjaomases valdkonnas pädevate asutuste ja organisatsioonide vahelise koostöö toetamist;
2. esitama Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele iga kolme aasta järel aruandeid edusammude kohta kvaliteeditagamise süsteemide väljaarendamisel eri liikmesriikides ning Euroopa tasandi koostööürituste kohta, sealhulgas edusammude kohta, mis on tehtud eespool osutatud eesmärkide osas.

Strasbourg, 15. veebruar 2006

Euroopa Parlamendi nimel
president
 J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja
 H. WINKLER

LISA

Kvaliteeditagamisasutuste Euroopa register

Register peaks sisaldama loetelu usaldusväärsetest asutustest, kelle tehtud hindamisi liikmesriigid (ja liikmesriikide ametivõimud) võivad usaldusväärseks pidada. See rajatakse järgimiste põhimõtete kohaselt:

1. Asutuste loetelu peaksid koostama liikmesriikide asutuste, kõrgharidussektori (kõrgkoolid, üliõpilased, õppejõud ja teadustöötajad) ja kvaliteeditagamis- ja akrediteerimisasutuste esindajad koostöös tööturu osapooltega.
 2. Asutuste registreerimise tingimuste hulka võivad muu hulgas kuuluda:
 - i) täielik sõltumatus arvamuse kujundamisel;
 - ii) tunnustamine vähemalt liikmesriigi, kus nad tegutsevad (või liikmesriigi ametivõimude) poolt;
 - iii) tegutsemine lähtudes liikmesriikidele suunatud soovitustes 1 ja 2 osutatud standardite ja suuniste ühisest kogumist;
 - iv) korrapärased välisülevaatused, mida viivad läbi sama eriala asjatundjad ja muud eksperdid, ning selliste ülevaatuste kriteeriumide, meetodite ja tulemuste avaldamine.
 3. Kui registreerimisest esimesel korral keeldutakse, on võimalik see otsus pärast paranduste tegemist ümber hinnata.
-